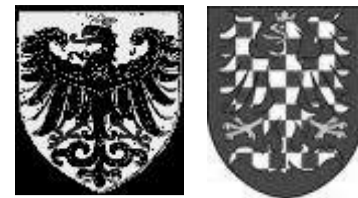

NOVINY

Volume 5 Issue 153 (663)

CZECH AND SLOVAK AUSTRALIAN NEWSPAPER

15. VII. – 28.VII. 2024

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 15. července
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Můj jedinečný a velectěný korektor Slova vydavatele a všech jeho slovních výlevů v Novinách leží v Ústavu, kde o něj pečlivě pečují, neb nemůže chodit a nevládne nohama ba ani prsty na ruce.

Ještě před rokem denně plaval a chodil se mnou u nás v Redfern parku dokola.

Ve své skromnosti nechce a odmítá být jmenován v těchto Novinách

Takže, když mu přinesu korektury, tak to čte, a říká, co je špatně a já to opravuji, aby v Novinách v mých projevech nebylo chyb.

Celičský den stráví v jedné malé místnosti, kde buď leží nebo sedí v křesle a čte knížky, které mu nosím. Již téměř přečetl všech pět krabic knih, které mi neznámý dárcce nechal za dveřmi v krabicích od omáčky na pizzu. Jednou za čas pana korektora sestřičky vyvedou na chodbu, kde za pomoci chodítka na kolečkách se snaží chodit. A to mu ještě není ani devadesát let.

To jsem zvědav, jak dopadnu já. Jsem v tom divném věku, kdy se v hlavě pořád cítím na pětadvacet, můj smysl pro humor je spíš dvanáctiletý a moje tělo si není jisté, jestli nejsem po smrti.

Říká bychom si pomáhat.

Je možný sex bez znásilnění?

Tento text Josefa Škvoreckého k tématu dnes nad jiné aktuálnímu. Když si to přečtete, řeknete si: oni by ho dnes vyhnali taky, ale kam? Na Madagaskar?.

Nejhorší, co se může přihodit dobré myšlence, je, když z ní nějaký posedlík a la Lenin udělá základ pro ideologii. Učení o blbých, ale hodných masách, které avantgarda moudrých naučí správně nenávidět (a taky Maul halten und weiter dienen), učiní ze sociálního citu a z něho vycházející snahy o sociální spravedlnost perverzi citu ve společenskou nenávist a pravý opak jakékoli spravedlnosti. Nejnovějším příkladem tohoto procesu, který jsme u nás zažili na vlastní kůži, jsou

poslední dobrodružství amerického feminismu.

Z myšlenky ženské rovnoprávnosti ve všech sférách soukromého i veřejného života se zrodila ideologie ženské nadřazenosti, jejíž hlasatelky (a hlasatelé: masochismus postihuje všechna pohlaví) tvoří typický „předvoj“ feminismu, v nejextrémnější podobě otevřeně lesbický a radikálně protimužský. A

protože hlavní rozdíl mezi muži a ženami je v oblasti **sexu** a orgánů k tomu stvořených (nebo se vyvinuvších, abych neurazil vědecky smýšlející čtenáře/řky), točí se debata na stránkách feministických

knih a časopisů kolem téhle nejoblíbenější lidské zábavy. V té debatě se z povyražení stává v nejlepším případě mrzutost, v nejhorším zločin. A jsme zde vlastně dál, než ve staré náboženské ideologii puritanismu, která připouštěla bezhříšnou soulož v řádném manželství. V nové ideologii lesboidního feminismu může být soulož zločin docela dobře i v manželství.

„**Verbální donucování**“, **po našem „ukecávání“**

Buďme však konkrétní: mezi nejtěžší zločiny odjakživa – a v písemně formulovaném právu přinejmenším od raného středověku – patřilo **znásilnění**. Jak z českého slova vyplývá, staří zákonodárci měli na mysli soulož vynucenou na ženě fyzickým násilím, a tedy vykonanou proti její vůli, a trestali ji stejně tvrdě jako vraždu: smrtí a úředně nařízeným zohavením mrtvoly, později, když se časy poněkud humanizovaly, vykleštěním. Z hlediska kriminalistiky a soudního procesu má tohle klasické **znásilnění** tu výhodu, že na těle a v pohlavních orgánech oběti zanechá stopy – přinejmenším sperma, které je metodami moderního soudního lékařství stejně dobře identifikovatelné jako otisky prstů. Dopadeného násilníka je tedy **možno** nezvratně usvědčit a věru po zásluze potrestat. Jenže k téhle klasické a přesně definované kategorii připojily radikální feministky dvě kategorie nové, definované se značnou neurčitostí a „dokazatelné“ pouze zvkláním poroty: date rape, neboli „**znásilnění**

na dostaveníčku“, a acquaintance rape, čili „**znásilnění** mezi známými“. Date rape může být klasické **znásilnění** v případě, že sexuální partner, s nímž partnerka už nějakou dobu souloží, ale ten večer nemá na takové radovánky náladu, použije hrubé síly, prokazatelné modřinami a jinými tělesnými známkami násilí. Jenomže podle nové definice feministické kriminalistiky, nebo spíš podle popisu, dojde ke **znásilnění** i tehdy, použije-li muž pouze „verbálního nebo psychologického donucování“ (verbal or psychological coercion) a ženy se ani nedotkne, dokud ta neřekne „Ano“. Tenhle popis sexuálních hrátek je znám už z nejstarší literatury i ze zcela současné praxe, jenže před příchodem nové sexuální ideologie se tomu říkalo „svedení“ (seduction) a z hlediska té ideologie to má tu nevýhodu, že iniciativu v onom zajímavém sportu mají ženy stejně často, ne-li častěji než muži: dle feministického dogmatismu tomu tak ale nikdy není a iniciátorem je vždycky muž.

Ani dotek bez notářsky ověřeného souhlasu

Všechny tyhle poznatky platí stejně i pro „**znásilnění** mezi známými“, které se od „**znásilnění** na dostaveníčku“ liší jen tím, že v prvním případě spolu oba postižení souložili už delší dobu, ve druhém si zadovářeli poprvé. Klíčový je zde sémantický spor o to, zda partnerčino „Ne!“ není ve skutečnosti „Ne...“, jestli mi rozumíte, což vy asi ano; tedy zda ono proslulé „Ne...“ neznamená vlastně „Ano!“. Američtí a kanadští právníci rozhodli, že „Ne“ znamená za všech okolností „Ne!“, a povinností muže je potom sklapnout paty (vzhledem k dalšímu nikoli kramfleky) a v radovánkách ustát, byť „Ne“ bylo řečeno odstrojenou partnerkou pod peřinou, již v té chvíli sdílejí oba. Radikálkám však ani tato, nyní zákonem závazná formule nestačí, a tak naše krajanka Zuzana Estrichová píše, že „pokládat ‚Ano‘ za známku skutečného souhlasu je chyba,“ (is misguided). Souložit za takto složitých okolností znamená, jak píše Norman Podhoretz, „vyžádat si od partnerky, **bez** ohledu na předchozí kopulace, pokaždé znova, písemný souhlas opatřený notářsky ověřeným podpisem.“ To není tak za vlasy přitažené, jak se naivním

českým čtenářům/řkám může zdát: představuje to totiž jediný hmatatelný důkaz, že nešlo o **znásilnění**. Oba nové druhy **znásilnění** mají totiž kriminologicky, a tedy soudně, tu nevýhodu, že na těle „oběti“ nezanechávají stop a zjištěné sperma je v tomhle případě irelevantní. Rozhodnutí o vině závisí tedy na porotě a konec konců na advokátovi a prokurátorovi: komu se spíš podaří ukecat porotu, aby usoudila, že došlo k „**znásilnění** na dostaveníčku“ mimo veškerou rozumnou pochybnost (beyond reasonable doubt.)

Raději chodit na pivo

K tomu připočteme, že nový zákon jednoznačně stanoví, že bylo-li vyřčeno „Ne“, vinen je vždycky muž, **bez** ohledu na okolnosti, za nichž ke zločinu došlo, tedy **bez** ohledu na to, zda byla partnerka v přiléhavém mini, nebo vůbec **bez** čehokoliv na těle, kromě vlastní kůže, zda k provinění došlo poté, co zločince pozvala (nebo na jeho pozvání přišla) o půlnoci do hotelového pokoje apod. Nic z toho není ani polehčující okolnost, jak se o tom přesvědčil mistr světa všech vah Mike Tyson, k němuž se takto o půlnoci dostavila černá královna krásy Ameriky (Miss Black America), a pak si to ráno rozmyslela a šla ho prásknout. V tomhle případě měla ovšem důkaz v podobě poněkud poškozených genitálií. Nechci Tysonův zločin zlehčovat, ale aniž jsem gynekolog, řekl bych, že subtilní padesátikilová dívenka sotva může očekávat, že pyj stotřicetikilového obra na jejím přirození nezanechá stop. Koneckonců významná ideoložka dogmatického feminismu Robin Warshawová praví: „**Je** to jeho penis a jen on nese odpovědnost za to, kam ho strká.“ Ke všem těmhle zločinům, shrnutým do právníké kategorie „sexuální přepadení“ (sexual assault), si připočteme méně kriminální, ale stejně závažnou kategorii „sexuálního obtěžování“ (sexual harassment), již se nedávno pokusila v televizi přenášeném senátním řízení použít Anita Hillová proti Clarenci Thomasovi, aby mu překazila jmenování do Nejvyššího soudu Spojených států, a vyjde nám, že žít dnes v Severní Americe pohlavně je velice nebezpečné, a to ne pouze kvůli epidemii AIDS.

Pokračování na straně 12 a 13

Pondělí 15. července

Levičák Sanders podpořil Bidena v pokračování kampaně
Musk přispěl Trumpovi na kampaň
Hamás popřel zprávy o nadějích na příměří
Terorista poranil čtyři izraelské civilisty
Peskov prohlásil, že americké rakety v Evropě by se mohly stát cílem
A Kreml svádí atentát na Bidenu administrativu
Obrana, energetika i obnova země. Česká a ukrajinská vláda bude jednat v Praze
Americký historik Timothy Snyder, který se dlouhodobě věnuje moderním dějinám střední a východní Evropy, dnes večer převzal od ministra zahraničí Jana Lipavského (Piráti) medaili za zásluhy...
Celý týden budou teploty okolo 30 stupňů, varují meteorologové. Hrozí i bouřky

Úterý 16. července

Benátky vybraly od turistů 2,2 milionu eur
Trump přijel na republikánský nominační sjezd
Ukrajinský pohraničník zastřelil dezertéra
Zelenskyj poukázal na to, že dodávka letounů F16 mu válku nevyhraje
A Orbán obeslal evropské lídry dopisem s plánem na mír na Ukrajině
Česko podporuje vstup Srbska do EU
Ústavní soud uznal, že odškodnění ve výši 4 tisíc komunisty pronásledovanému panu Wonkovi je nedostatečné
Prezidentu Pavlovi chybí v Česku velký cíl, říkávalo se tomu vize
A Europoslanec Martin Hlaváček z ANO nenastoupí do funkce z osobních důvodů
Letní počasí, jasno slunečno 21-30°C

Středa 17. července

Americký prezident Joe Biden, který obhájí v podzimních volbách mandát, se nakazil covidem. Projevují se u něj mírné příznaky nemoci, má kašel a rýmu.
Fialova vláda měla na středečním zasedání schválit balík opatření označený jako tzv. český Green Deal, který by přinesl masivní podpora bydlení, dopravy a řady dalších oblastí života. Nakonec to odložila.
Saúdové sestřelili plán USA a EU zabavit Putinovi zadržovaných 300 miliard USD, a dát je Ukrajině, pohružkou, že se zbaví všech evropských dluhopisů a přestanou EU půjčovat.

Čtvrtek 18. července

Húsiové podnikli teroristický útok v Tel Avivu
Policie věděla o atentátníkovi hodinu před střelbou na Trumpa
Trump oficiálně přijal republikánskou nominaci
Slovensko nebude bojkotovat aktivity maďarského předsednictví
Obrana nakoupí nákladáky Tatra za 13,5 mld.
Vláda zatím není schopna nominovat eurokomisaře
Prezident Pavel přijal wimbledonské vítězky Krejčíkovou a Siniakovou
Koalice začne jednat o energetických strategiích
Čtvrtek ve Zvoli příjemně teplý, rozumné množství sluníčka

Pátek 19. července

Běloruský soud odsoudil německého občana k smrti za terorismus
Soud OSN označil izraelskou okupaci palestinských území za nezákonnou
Dva žáci pobodali v Německu učitele
Ruská televize nebude přenášet olympijské hry
Podle Orbána byli Fico a Trump postřeleni kvůli protiválečným postojům
V Leedsu došlo k výtržnostem a střetu s policií, média neuvádějí o koho šlo
Softwarový výpadek ochromil pražské letiště a lékárny Benu
Soud rozeslal žalobu na kauzu Dozimetr
U nás horký slunečný den

Víkend 20. – 21. července

Joe Biden odstoupil z prezidentských voleb
Zelenskyj v rozhovoru s BBC připustil jednání s Ruskem
Premiér Fiala označil Bidenovo odstoupení za nelehký krok
Trump myslí, že Harris bude snazší soupeř než Biden
Kličko si myslí, že Zelenskyj má moc moci
Izrael udeřil na teroristy v Jemenu
Trump hovořil telefonicky se Zelenským
Ursula von der Leyen sestavuje komisi, kandidáty zatím nemá
U nás horký víkend se sluníčkem, teplo nad 30 °C

Pondělí 22. července

Kamala Harrisová dostává podporu guvernérů
Ministři zahraničí se sejdou v Bruselu, ne Budapešti
Británie oficiálně ruší deportace do Rwandy
Šéfka US Tajné služby označila atentát na Trumpa za selhání
Rusové odsoudili novinářku Kurmaševovou na 6,5 let do vězení
Ministr Bek chce, aby angličtina byla povinná od 1. třídy ZŠ
Fiala přijal tenistku Krejčíkovou
Tři muži znásilnili v Německu Češky
U nás horko, ale ne moc, tak akorát

Úterý 23. července

Kamala Harris dostala podporu v Kongresu i Senátu USA
Biden dnes opět promluví k národu
Netanjahu jednal s Bidemem, míří za Trumpem
Šéfka Tajné služby USA rezignovala
Ministr Bek vyhrožuje bojkotem rozpočtu
Premiér slíbil, že ČR se bude starat o své zájmy
Fiala projednává spolupráci s Jižní Koreou
Doba oddlužení se zkracuje z pěti na tři roky
Úterý u nás pod mrakem, ne moc horké 25 °C

Středa 24. července

Scholz se napřesrok bude ucházet o znovuzvolení
Německá vláda zakázala Islámské centrum v Hamburku
Podle CNN vede Harrisová před Trumpem
Francouzská policie odhalila muže, který chystal útok v době olympiády a HAMAS vyhrožuje Francouzům krvavou lázní.
Vláda nominuje na eurokomisaře Josefa Síkelu
Prezident rozhodl, že se koronovační klenoty budou vystavovat každoročně
Stavební úřady se novým systémem hrouť
Na tržištích se přestanou prodávat rachejtla
U nás rozumně teplý den, zataženo a sluníčko 50/50

Čtvrtek 25. července

Syrský diktátor Asad je u Putina v Kremlu
Úlomky dronů dopadly na rumunské území
Izraelská armáda našla těla dalších čtyř zavražděných rukojmí
Brusel urguje ženského kandidáta na eurokomisaře
Zemřel jeden z otců české transformace, ekonom Karel Dyba
Mnozí se stížnosti na Bartošovu stavební reformu
U Humpolce někdo ukradl plastového policistu
Šéfka EU už má víc než polovinu kandidátů na eurokomisaře
U nás příjemný letní den se sluníčkem

Pátek 26. července

V Paříži začaly Olympijské hry
Donald Trump přijal izraelského premiéra Netanjahua
Teroristé přerušily tři linky francouzské vysokorychlostní železnice
Obama a jeho žena Michelle podpořili kandidaturu Harrisové
Prezident Pavel zahájí s rakouským prezidentem Van der Bellenem Salzburský festival
V Brně začal festival PopMesse
V Uherském Hradišti začíná Lední filmová škola
Pes z Česka bude kousat v Kongu pytláky
U nás zamračené počasí, dusno ažděných rukojmí
U nás příjemný letní den se sluníčkem

Víkend 27. července – 28. července

Následky sabotáže francouzské železnice jsou opraveny
Ve Venezuele se konají prezidentské volby
Spojené státy a Japonsko odsoudily spolupráci Číny s Ruskem
Trump řekl křesťanům, že už nebudou muset volit, pokud ho letos zvolí
Euroministr Dvořák míní, že by bylo takticky chytré podřídít se požadavku von der Leyen
Podle Koudelky je svět na hraně globálního střetu
Ministryně obrany Černochová navštívila Ukrajinu
U jezera Most se koná olympijský festival
U nás v sobotu dusno, přšelo, neděle jasná a poměrně chladná

Poznámka k Požadavku Bruselu 25.7.

K tomu požadavku „pošlete ženu". To je zajímavé, že tady na tom záleží, jakého je kdo pohlaví, když pokrokoví lidé vědí, že pohlaví je sociální konstrukt a tudíž třeba ženských sportů se mohou účastnit ženy s penisem. Že by von der Leyen byla tak zpátečnická, aby lpěla na paritě vagina – penis? Je to záhada, ale nemusím rozumět všemu

Lidové noviny v tištěné podobě končí

Aston 17. července 2024
V tištěné podobě budou Lidové noviny pokračovat do konce srpna a dál už budou jen v on line. V tuto chvíli víte zhruba totéž co já. Spolupracuji s nimi přes dvacet let, jako autor a brzy na to převzaly technickou správu Neviditelného psa, takže Pes běží na jejich softwaru výměnou za reklamní prostor. Nedávná změna vzezření Psa se chystala delší dobu. Do zákulisí nevidím, jen mohu usuzovat, že s přechodem Lidovek na on line nesouvisí.

Co k tomu dodat? Radost z toho nemám. Tisk je tisk, ale co je to platné, ani já neměl tištěné noviny v ruce... v poslední době vždycky na návštěvě u kamaráda Martina Zhoufa, který bere z nostalgie víkendovou Frontu. Počet prodaných výtisků Lidovek byl hluboko pod hranicí rentability, to ví každý, kdo sleduje zveřejňované výkazy. "

Jiné noviny jsou na tom líp, taky žádná sláva, ale Lidovky byly v tomto ohledu jaksi na ráně už dlouho. Zprávu už mnozí komentovali, někteří s lítostí, jiní si nenechali ujít příležitost si plivnout. Jak to bude dál uvidíme. Pes byl před Lidovkami a kdyby se ukázalo, že do nového konceptu nezapadne, bude pokračovat i po nich. Jak by to bylo zatím nevím, brod je daleko, netřeba vyhrnovat nohavice. Jedno se pro mě nemění, kamarádský vztah k týmu kolem Lidovek. Ten přetrval všechny peripetie a tímto zdravím jmenovitě aspoň dva jeho členy, s nimiž jsem v bezprostředním kontaktu, šéfkomentátora Martina Zvěřinu a ředitele redakce Veselina Vačkova. S nimi jsem byl v dobách dobrých i zlých a dokud oni budu, budu i já.

Odejdou, odejdu i já, tak je to prosté. Co by bylo potom se uvidí potom. Víc k tomu nemohu dodat.

Biden hodil ručník do ringu

Aston Ondrej Neff
17.7.24 - Krajně levicový Lincoln Project, jehož spoluzakladatel otevřeně a veřejně vyzval k tomu, aby někdo „vpálil kulku do Donalda Trumpa“, stále usiluje o atentát na bývalého prezidenta tím, že ho přirovnává k Adolfu Hitlerovi.
22. července 2024 - Tipoval jsem, že to neudělá a vidíte, udělal to: prezident Joe Biden se vzdal pokračování v prezidentské kandidatuře a podpořil stávající viceprezidentku Kamalu Harris v nominaci na prezidentský úřad. Donaldu Trumpovi to nepochybně zkomplikovalo situaci. Bidenovy výpadky byly dobrý zdroj munice. Pro progresivní levici taky odpadl jeden hendikep: málo platné, ale Biden byl to přes všechno snahu starý bílý heterosexuální muž, tedy živočišný druh na odpis.
Paní Harris není ani stará, ani bílá, ani muž, a to že je vdaná, se jí dá pro začátek ještě odpustit. Tímto důvtipným zjištěním spekulace končí, protože je mnoho dalších faktorů nejasných. Jestliže Harris bude bojovat o Bílý dům, koho si zvolí jako viceprezidenta? A hlavně, jak bude reagovat voličstvo? V Americe samozřejmě antitrump funguje jako u nás antibabiš, takže v tomto smyslu by mohl proti Trumpovi úspěšně kandidovat Kačer Donald. Jak se to ale projeví u volebních uren... se projeví až u volebních uren.

Hledám přítele

Ahoj, jmenuji se Edita, jsem moc hodna ženská a touhle cestou hledám přítele, kamaráda nebo přítelkyni na dovolenou, samota je někdy hezká ale ne stále, žijeme jenom jednou. Moje tel:0414900604

Izraelským olympionikům hrozí v Paříži násilí

Gita Zbavitelova n 25. 07. 2024
Izrael posílá na olympiádu v Paříži nejen sportovce, ale i ozbrojené agenty, kteří je budou chránit. Hrozba teroristického útoku je velmi vysoká. Izraelští sportovci dostávali už před začátkem olympijských her výhrůžky smrti. Do Paříže jich přijelo 88 a agenti je nepřetržitě hlídají.

Darina Bancíková

* 31. prosince 1922 Kokava nad Rimavicou
+ 30. července 1999 Veľké Saliby

Soňa Gyarfašová

Prvú evanjelickú farárku zavreli komunisti s vrahyňami, prostitútkami a kriminálničkami

V najbližších Bielych miestach si predstavíme ženu, ktorá v polovici minulého storočia búrala zaužívané predsudky a stereotypy - stala sa totiž vôbec u nás prvou evanjelickou farárkou.

Volala sa Darina Bancíková a nemala to v živote vôbec jednoduché.

Keďže bola nemanželským dieťaťom, stretávala sa s odsúdením, no o to viac bojovala o svoje miesto pod slnkom.

Po vzore starého otca odišla študovať teológiu. Zaujímali ju ženské práva aj otázka spravodlivosti.

To, že by sa mohla stať zo ženy evanjelická farárka nikto nečakal. No ona zabodovala.

K poslaniu farárky sa dostala až roky po ukončení štúdiá, písal sa rok 1951.

Do jej života však neskôr zasiahol svojou tvrdou päsťou aj komunistický režim.

Vo vyšetrovacej väzbe bola v Banskej Bystrici 25 týždňov a po Krajskom súde v Banskej Bystrici konanom 16.-18.7.1962, na ktorom bola odsúdená na 14 mesiacov väzenie a 5 rokov zákazu činnosti, bola eskortovaná do Prahy, kde na Pankráci strávila dva týždne. Po odvolaní bola

na žiadosť advokátov 21.8.1962 z Pankráca prepustená. Musela sa zdržiavať na Drienove, kde už bol farárom Jozef Lajtoš. Najvyšší súd ju 13.-15.12.1962, odsúdil na rok väzenia a päť rokov zákazu činnosti. Do výkonu trestu nastúpila v Banskej Bystrici 4.2.1963, odkiaľ bola 13.2.1963 preložená do Pardubic, kde bola do 26.7.1963.

Po návrate z väzenia nemohla nájsť zamestnanie. Nakoniec bola prijatá v roku 1963 ako robotníčka v Kancelárskych strojoch Zvolen a ešte v tom istom roku prešla za referentku do Štátnej poisťovne vo Zvolene. Pobyt vo väzení podlomil jej zdravie. Po viacerých žiadostiach o zníženie vedľajšieho trestu, ktoré jej boli zamietnuté, dostala konečne štátny súhlas do Veľkého Lomu 1.8.1968, ale pre operáciu štítnej žľazy, nastúpila až 1.10.1968. Inštalovaná bola v XIX. nedeľu po Trojici 28.10.1973 seniorom Júliusom Lanštiakom z Lučenca.

Vykonštruovaný proces s evanjelickými farármi na čele s generálnym biskupom Dr. Vladimírom Čobrdom a biskupom Fedorom Rupelom za podvracanie republiky, bol v roku 1990 na krajskom súde v Banskej Bystrici zrušený a celá skupina dvoch biskupov, jedenástich farárov a jednej farárky bola rehabilitovaná. Cirkevná a morálna rehabilitácia všetkých postihnutých farárov (nielen väznených), bola v rámci generálneho konventu v Bratislave 30.11.1990 generálnym biskupom Pavlom Uhorskayom. Po svojej rehabilitácii, mohla konečne navštevovať bratské cirkevné zbory v zahraničí, kde čerpala poznatky v cirkevnej práci žien farárov.

I napriek svojmu ťažkému životnému osudu a životných peripetiách, bola Darina Bancíková zmierená s Bohom a vždy vedela prekonať všetky nástrahy, ktoré jej prišli do cesty. Vždy sa riadila

svojim životným krédom: Zásady Ježiša Krista dľa svojich schopností uskutočňovať v živote osobnom i spoločenskom. Tieto svoje schopnosti a vedomosti využívala aj v publikačnej činnosti. Publikovala viacero článkov v časopisoch: Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy; Tranovského kalendár, Stráž na Sione, Tvorba T, Naša cirkev, Náš radca. Spolupracovala so Slovenskou televíziou, Slovenským rozhlasom. Svoje vedomosti a skúsenosti zhodnotila vo svojich publikáciách, zameriavala sa hlavne na ženskú otázku v cirkvi.

ThB. Darina Bancíková pôsobila vo Veľkom Lome 27 rokov až do odchodu do dôchodku 31.1.1996. Oficiálnu rozlúčku jej zbor pripravil už 8.10.1995, pri oslave 190. výročia postavenia kostola vo Veľkom Lome za prítomnosti biskupa. Na dôchodku žila v Lučenci, po onemocnení sa presťahovala do Horných Salib okr. Galanta, kde 30. júla 1999 zomrela. Pochovaná je v Kokave nad Rimavicou, do hrobu svojho starého otca Samuela Bancíka. Evanjelická a. v. cirkev jej pri slávnostných bohoslužbách 1.7.2001 odhalila za prítomnosti biskupa Mgr. Ivana Osuského, sestier farárov ECAV a za prítomnosti veľkého počtu veriacich, pamätnú dosku na priečelí ev. a. v. kostola v Kokave nad Rimavicou, vedľa hlavného vstupu. A ani po väzení nemohla pôsobiť ďalších päť rokov ako farárka ďalej. Označovali ju za kriminálničku.

Bojovať však dokázala aj s predsudkami a nálepkou, ktorú jej dal režim.

Aká teda bola naša prvá evanjelická farárka? Čo ju priviedlo na túto cestu? A prečo ju dodnes označujú aj za bojovníčku za ženské práva?

O tom všetkom budeme hovoriť s talentovanou filmárkou, dokumentaristkou a režisérkou Debory Pastirčákovou, ktorá zrekonštruovala príbeh prvej evanjelickej farárky Dariny Bancíkovej vo svojom novom filme Prebytočný človek.

A práve ukážkami z filmu Debory Pastirčákovovej budeme dopĺňať aj náš rozhovor.

Viac už relácia Biele miesta 20. storočia Rádio Slovensko v nedeľu 16.júna o 21.05

Foto: Archív Dariny Bancíkovej

Novela Trestného zákona je o posilnení ochrany finančných záujmov EÚ

TASR 15.7. - Novela Trestného zákona, ktorú prerokúva Národná rada (NR) SR na júlovej mimoriadnej schôdzi, je výlučne o posilnení ochrany finančných záujmov EÚ.

Predseda vlády SR Robert Fico (Smer-SD) to zdôraznil vo videu na sociálnej sieti. Za potrebu novelizácie trestnej legislatívy viní opozíciu, ktorá podľa neho urobila "kus špinavej roboty na Európskej komisii, žalovala na Slovensko a chcela ho finančne poškodiť".

Fico tvrdí, že opozícia nechce, aby Slovensko dostalo európske peniaze, pretože verí, že to poškodí vládu v očiach verejnosti. „Preto, aby sme zachránili peniaze pre Slovensko, navrhujeme posilniť ochranu finančných záujmov Európskej únie v Trestnom zákone,“ povedal s tým, že navrhované zmeny odzrkadľujú výsledok rokovaní s Európskou komisiou.

Parlament rokuje o vládnom návrhu novely Trestného zákona v skrátanom legislatívnom konaní. V pondelok ju poslanci posunuli do druhého čítania. Okrem iného sa upravujú niektoré trestné sadzby. V prípade trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy EÚ sa navrhuje ukladať obligatórny trest odňatia slobody, ak horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona bude prevyšovať šesť rokov. Zavádza sa tiež pojmové vymedzenie finančných záujmov EÚ.

Zákaz zapalovania sviečok na cintorínoch.

SITA - Bratislavské mestské pohrebništvo Marianum prijalo bezpečnostné opatrenia za účelom bezpečnosti návštevníkov a predchádzania vzniku požiaru.

Ako informuje vedúca obchodného oddelenia spoločnosti Katarína Šemberová, na bratislavských cintorínoch platí až do odvolania zákaz zapalovania sviečok.

„Zároveň je potrebné dodržiavať zákaz fajčenia na pohrebiskách. Marianum zabezpečí aj zvýšenú kontrolu dodržiavania opatrení,“ uviedla.

Vydavateľ: Tiež by mali zakázať plakať, aby sa zamedzilo povodniam.

Tri rozsudky smrti.

Soňa Gyarfašová

Z archívov - približne pred trištvrte storočím, v lete roku 1949 padli na Štátnom súde v Bratislave tri rozsudky smrti.

To už po extrémne drastickom vypočúvaní, kde zatknutých ľudí vyšetrovatelia bili do bezvedomia, hasili na nich cigarety a hlavnému obvinenému podľa záznamov neskoršej inšpekcie pri výsluchoch zlomili rebrá a niekoľkonásobne aj ruku.

Obžalovaní boli bývalí povstalci, ktorí chceli bojovať aj proti druhej, nastupujúcej komunistickej totalite.

Rok pred Miladou Horákovou tu bola odsúdená na smrť povrazom aj žena - Margita Boháčová mala vtedy 26 rokov a dvojročného synčeka.

Trest však nakoniec nevykonali.

Trom odsúdeným na smrť v procese Tvarožek a spol. zmenila tresty komunistická justícia, Najvyšší súd v Prahe, na doživotie - hlavný obvinený Živodar Tvarožek, správca legendárnej Metropolky si odsedel v najťažších komunistických krimináloch pätnásť rokov, Dušan Slávik, ktorý bol synom demokratického ministra, strávil vo väzení desať rokov.

A mladú Margitu Boháčkovú pustili na slobodu až po 14 rokoch.

Z dokumentov vyčítame, že medzitým sa s ňou rozviedol manžel, ktorý sa jej zriekol, niekoľkokrát jej odmietli návštevy aj skoršie prepustenie s tým, že ju vo väzení neprevychovali.

Keď sa dostala na slobodu, mala 40 rokov a jej syn medzičasom 16 rokov.

Bola preňho po tomto nútenom odlúčení a pri jej osude stále mama alebo len kriminálnička?

Dnes žije už iba jediný z 30-člennej partie odsúdených, onedlho 99-ročný pán Branislav Tvarožek, ktorý je zároveň už posledným z povstalcov sprevádzajúcich v odboji priamo generálov Goliana a Viesta.

Aj toto boli časy, keď sa vedenie krajiny pozeralo na to, čo robiť, smerom na východ - do Moskvy. O čo je horšie, že aj niektorých dnešných predstaviteľov - pravdepodobne nie celkom dovzdelaných - toto fascinuje aj dnes.

Dúfam, že podobné časy sa už v žiadnej podobe nikdy nevrátia.

Kafka by se smál

Rozhovor Jiřího Peňáse s profesorem Peterem Demetzem z listopadu 2007. vyšlo opět 2.5.2024.

„Poslední Evropan,“ řekl Karel Schwarzenberg o pražském rodáku Peteru Demetzovi. Ten přitom prožil skoro celý život jako profesor na věhlasných amerických univerzitách, kde přednášel a psal především o německé pražské literatuře, tedy o jednom z nejskvělejších kulturních projevů této země. Z Československa odešel v roce 1949, když bylo jasné, že „jeho“ Praha zanikla.

* Ted' je podzimní Praha nevládná a mlžnatá. Jak se tady cítíte?

Kdybych měl více času, tak bych se cítil lépe. Ale jsem tu jen na pět dní, přijel jsem na literární konferenci o Střední Evropě Odjel jsem z univerzitního semináře, až se vrátím, mám znovu seminář. Je to trochu rychlé.

* Přednášíte stále?

Ano, jsem asi nejstarší činný americký profesor. Normálně jdete do výslužby v sedmdesáti, ale za nových okolností mě pozvali do seminářů. A mně se to líbí, zase učit.

* Jaké máte studenty?

Ale jo, jsou dobří. Někteří jsou svérázní: já mám studenta, který četl jenom Wittgensteina (rakouský filozof, 1889-1951, jeden z nejvlivnějších filozofů 20. století, pozn. red.), nic jiného. Vždycky, když narazíme na nějakého autora, zeptá se: A četl Wittgensteina? To je jeho jediné kritérium.

* Když jdete po Praze, nacházíte ještě něco z toho, co jste znal z mládí? Nebo je to všechno pryč?

Nemyslím, že je všechno pryč. Kudy chodím, tak stále poznávám místa, kde jsem vyrůstal, kde žili mí rodiče, kam jsem chodil do školy, kde sedávali moji kamarádi... Petrské náměstí, divadlo, Slávie, Žofín, kde jsem si hrával jako dítě.

* V doslovu své knihy Praha černá a zlatá píšete o pocitu odcizení, který jste cítil při prvním návratu v roce 1990. Změnilo se to mezitím?

Ten pocit trvá. Praha je samozřejmě jiná než za mého mládí, je to jiné město, žije jiným rytmem. A připadá mi to tu - trochu šedé. Nápadné jsou ty herny. Když jdu nahoru Žitnou, je to jedna herna za druhou. Já se pořád ptám, kdo tam sedí? Jdou ti lidé někdy do práce? Žijí v hernách? Když jdu nahoru Žitnou ulicí - já Žitnou dobře znám, byděl jsem tu deset let -, tak vedle pěkného domu stojí učiněná ruina, pak zase opravený dům a úplně zbořeniště. To, že v centru Prahy najdete mrtvá místa, mě udivuje.

* Bylo v předválečné Praze možné poznat podle stavu ulic, kde žijí Němci či němečtí Židé a kde Češi?

Myslím, že ne. Co se lišilo, to byly kavárny a divadla, kam chodili Češi, nebo kam zase lidé mluvící německy, ať už Němci nebo Židé. Rozdíl byl pochopitelně spíš sociální. Německy mluvícího proletariátu v Praze moc nebylo. Jistě jinak vypadaly blahobytné čtvrti jako Vinohrady nebo elegantní část Smíchova, ale bylo to promíchané. Židovské rodiny snad víc v Dlouhé ulici. Ale byl to pořád jeden pražský život. V Brně to bylo jiné, tam vedla hranice mezi Němci a Čechy zcela ostře.

* Nerozpadal se už během první republiky onen německy mluvící a píšící intelektuální ostrov, ze kterého vzešel právě Franz Kafka? Někteří přece odešli hned po vzniku republiky do Vídně nebo Berlína.

Tam bylo větší publikum, takže také větší výdělků. Na druhé straně tady vycházely nejlepší německy psané noviny Prager Presse, které přitahovaly výborné novináře z celého Německa. A platilo se v koruně, což byla tvrdá měna, na rozdíl od inflační marky. Tedy mluvíme o dvacátých letech. Ano, někteří po vzniku republiky odešli, ale stále tu byl kruh kolem Maxe Broda anebo třeba Paul Leppin, což byli loajální Pražané, ti se nehnuli.

* Kafka jak známo řekl, že Praha je matička, která má dráčky, člověka nepustí. Ale sám z ní odešel, žil v Berlíně...

No ano, ale to z důvodů osobních, šel tam za svými snoubenkami. Také v cizině zemřel, v sanatoriu v

Kierlingu u Vídně, byl jsem se tam podívat. Byl to smutný pohled, výhled měl na dva stromy...

* V Berlíně ve Wilmersdorfu, kde žil poslední měsíce se svou poslední snoubenkou Dorou Diamantovou, je na vile pamětní deska věnovaná „rakouskému básníkovi Franzu Kafkovi“. To asi není úplně přesné, že?

To jsou nálepky, které jsou směšné. Po válce se také chvíli říkalo „Kafka, český básník“, snad ve smyslu „böhmisch“. Kdyby se řeklo, že byl židovský spisovatel, tak by se také muselo složitě vysvětlovat, co je tím míněno.

* Kdyby ted' Kafka sestoupil na zem a viděl ty knihovny knih a studií, co o něm byly napsány, co by si asi tak pomyslel? Nevyčítal by příteli Brodovi, že nesplnil jeho poslední vůli a nespálil jeho texty?

Já myslím, že Kafka by se smál. On měl humor, jak víme, nebyl tak vážný, jak se někteří domnívají. Já si myslím, že by si něco se zájmem o sobě přečetl a smál by se.

* Je nutné vydat každou Kafkovu větu, doslova každou jeho „účtenku“?

No, proč ne? Filologie má své tradice. Je to znamení velkého autora, jeho světového významu. Můj otec se vždycky smál tomu kafkovskému kultu, on ho osobně znal, nedovedl si představit, že tenhle „talentovaný Franz“ má být něco podobného jako Dante nebo Goethe. No ale je to tak. Dante, který je zkoumán do poslední linky, nebo Goethe, jehož „úcty od prádla“ jsou součástí kompletního díla. U velkého autora stojí za pozornost každá věta.

* Co máte z Kafky nejraději?

Můj kafkovský kánon, to je Dopis otci, Amerika a samozřejmě Proces, který zase budu učit. Kdybych měl studentovi vybrat jednu knížku, kde je Kafka „celý“, pak je to Proces. Ale osobně mám nejraději Ameriku.

* Souvisí to s tím, že jste žil v Americe?

Vůbec ne, četl jsem ji ostatně už před odchodem do Ameriky. Amerika, to je kniha vážná, ale také ohromně vtipná. Amerika, to je Smíchov nebo Žižkov, to není Amerika.

* Existují u Kafky ještě nějaké hádanky, něco, co zbývá znovu prozkoumat?

Každý text je hádanka, ale také ne hádanka neomezená. Já jsem dost skeptický na biografické prozkoumávání autorů, byť jsem na to také hřešil. Ale pro mě je nejdříve text, potom biografie. Mám-li ale mladému člověku poradit, jak poznat Kafku, je to text, text, text. Biografie až pozití.

* Populární literatura má vždycky raději životopisy.

Samozřejmě. Ale já se obávám, že když čtete biografii před dílem, tak už „všechno víme“, pokud se k biografii dostaneme až potom, pak máme mnohem širší prostor pro to, abychom sami našli, co je důležité.

* Když jste přišel do Ameriky, bylo obtížné zařadit se do americké společnosti?

Asi jako každý, kdo přijde do Ameriky. Vlastně ani ne. Já jsem do Ameriky přišel ve věku dvaceti osmi let, tedy mladý, ale už jsem měl doktorát z Prahy, měl jsem za sebou práci ve Svobodné Evropě. Člověk si najde cestu, stává se součástí akademické obce, která je internacionální. Každý je odněkud, z Francie, z Německa, z Prahy, z Budapešti. Můj profesorský život byl už pak americký.

* Jak jste se díval na studentské protesty na konci 60. let?

Studentské protesty byly různého druhu. A ne všude to bylo stejně silné. U nás, v Yale, to prošlo myslím velmi rychle. Já jsem se toho neúčastnil, já měl své zkušenosti. Studentské protestní hnutí v Americe, to byla rozporuplná věc, myslím, že ti mladí nevěděli, kam jít. Je to proti univerzitě? Nebo proti americkému státnímu systému? Válka ve Vietnamu to celé radikalizovala. Ale nutno dodat, že v Americe jsou dva tisíce univerzit, jsou mezi nimi velké rozdíly.

* Takové ty projevy jako anarchismus, drogy, volný sex... Na to jste pohlížel jak?

Já to spíš vnímal jako něco zvláštního, jako výstřelek. Naše univerzitní prostředí bylo spíše puritánské, takže volná láska se tam, pokud vím, nepraktikovala.

* Václav Havel v rozhovoru s Karlem Hvižd'alou vzpomíná, jak Ferdinand Peroutka, kterého v roce 1968 navštívil, byl z takových věcí zděšen. On, liberál staré školy, to považoval za útok na hodnoty rozumu, uměřenosti, kultury...

Tomu rozumím. Já byl také člověk staré školy. Takže takové věci jako volná láska nebo drogy šly úplně mimo mě. Ale musím říct, že například otázka drog byla -a je - omezena také jen na určitá místa, na východním pobřeží je to New York, kde je silné umělecké a bohémské prostředí. Jinde se s tím zase tak nesetkáte.

* Napadá mě, nesetkal jste se, třeba jen letmo, s Vladimírem Nabokovem? V padesátých letech přednášel na amerických univerzitách...

Nabokov měl jinou minulost než já, byl také starší, pocházel ze šlechtické rodiny, dlouho žil v Berlíně, napsal vynikající prózy. Já jsem v padesátých letech byl chvíli hostujícím profesorem na Cornellu, kde on přednášel a vybudoval vynikající ruskou sekci. V mých letech už byl ale v důchodu. Lidé si ještě vyprávěli, jak jeho přednášky, zvláště ta jedna, Úvod do ruské literatury, byly skvělé.

* Když jste po válce studoval germanistiku, nebylo to přece jen... jak to říct... nemusel jste překonávat jistý odpor?

Ale já jsem se do germanistiky nehnal, prožil jsem protektorát v Praze, jako poloviční Žid jsem byl vezněn v pracovním táboře. Nicméně šel jsem ji v pětačtyřicátém studovat spolu s anglistikou, které jsem se chtěl věnovat především, na ní jsem získal první doktorát. Hlavně však jsem chtěl dělat komparatistiku. Tu přednášel na univerzitě profesor Václav Černý. On byl však, jak víme, celou duší romanista. Podobně, když jsem přišel na Columbijskou univerzitu, tam se pěstovala výborná komparatistika, ale se zaměřením na anglistiku. Pak jsem napsal profesorovi Renému Wellkovi (literární vědec světového významu, českého původu; 1903-1995) na Yaleovu univerzitu, který tam vlastně vybudoval základy americké moderní literární vědy.

* Předpokládám, že profesorovi Wellkovi jste mohl napsat česky...

Jistě, on se ke svému původu vždy hlásil. Mluvil tak doma se svou ženou Olgou, která si však na Ameriku nikdy nezvykla. Steskem po domově se nakonec usoužila -v roce 1967 spáchala sebevraždu.

* Profesora Václava Černého jste během svých studií na Karlově univerzitě trochu poznal?

Já jsem chodil jen na jeho přednášky, seděl jsem v zadní lavici. Pozoroval jsem ho. On pořád kouřil, to bylo nápadné. Zapaloval si jednu od druhé. Ale mě to táhlo k anglistice.

* Neměl Václav Černý odejít do exilu?

Já myslím, že Václav Černý byl velký vlastenec, on by nikdy neodešel. Pro něj to byl takřka politický program, zůstat ve vlasti.

* Vy jste se pro exil rozhodl jak?

Já jsem věděl, že tady mě nic čekat nebude. Udělal jsem si ještě - na poslední chvíli -doktorát, na téma „Franz Kafka a jeho přijetí v Anglii“, ovšem bylo jasné, že tím to tady s mými možnostmi končí. Z Kafky se stal proletariátu odcizený existencialista a já bych skončil podobně... V roce 1949 jsme se skupinou studentů přeběhli hranice na Šumavě. O té cestě se mi pak dlouho zdálo.

* Rok předtím jste byl mezi studenty, kteří 25. února šli na Hrad podpořit Edvarda Beneše...

No ano. To byl takový moment tragické naděje. Ani jsme vlastně nedošli nahoru, šli jsme naivně úzkou Nerudovkou a pro policii nebyl problém nás dál nepustit. Mezitím už bylo známo, že prezident Beneš Gottwaldovi ustoupil.

* Sledoval jste pak vývoj v Československu?

Sledoval, ale samozřejmě jen zpovzdálí. Méně na začátku, protože jsem měl hodně práce na univerzitě. Pak intenzivněji.

* *Vzniklo v poválečné české literatuře něco, co má mimořádnou hodnotu?*

Pro mě je číslo jedna Jiří Orten, i když tedy nelze mluvit o poválečné... Toho jsem překládal, hlavně jeho Elegie, to je ovšem takový úkol, se kterým nebudu nikdy hotov. Mrzí mě, že jsem se s ním nikdy osobně nesešel. Byl přítom jen o tři roky starší než já. U prózy bych musel váhat, dávám přednost starším autorům.

* *Z odstupu vám Češi připadali jak?*

Podívejte, na to se mi těžko odpovídá, protože jsem tu nežil. Moje generace, tady aspoň mně blízcí lidé, vyrostli na Masarykově humanismu. A ten po všech těch katastrofách, okupaci, Lidicích, vyhnání Němců, nemohl nebýt potlačen. Prostě už to byla jiná společnost. Ano, a místo kosmopolitní německo-židovsko-české Prahy je tu Praha kosmopolitně slovanská. Žijí tu Rusové, Poláci, Ukrajinci, Slováci. To je také příležitost. Prostě věci se staly a už se s nimi nedá nic dělat. Fixace na Německo je myslím zbytečná, Němci také nejsou fixováni na Čechy. Víte, já Německo trochu znám a připadá mi ta společnost jako značně unavená, vyčerpaná po tom všem, co má za sebou. Nevidím tam velkého myslitele, velkého básníka. Nechme Němce být, jak v dobrém, tak ve špatném.

* *Vidíte společnost, která není kulturně unavená?*

Jsem americký vlastenec a podívejte se třeba na americkou literaturu, to nestačíte číst. Nemluvím o politice, ale kulturně nevidím na světě konkurenci. Pochopitelně, že včetně všech těch velkých potíží, které v Americe jsou, jako třeba migrace, ale ty ji zase obohacují. Aspoň já to tak vidím.

T. R. Field

alias Theodor Adalbert Rosenfeld
alias Bohdan Vojtěch Šumavanský

*23. duben 1891, Praha †4. srpen 1969, Praha
Pavel Sery

Padesát pět roků uplynulo ode dne, kdy umřel na Novém Městě pražském český satirický básník s mimořádným jazykovým nadáním Theodor Adalbert Rosenfeld, který si roce 1923 nechal úředně změnit jméno na Bohdan Vojtěch Šumavanský, který byl svého času známá postava pražské bohémy s mimořádným jazykovým nadáním, jehož mnohé popěvky a rýmy zlidověly.

Byl známou postavou pražské bohémy a mezi štamgasty v pražských hospůdkách málokdy scházel a býval i tam, kde "vévodili" Hašek, Longen, Kuděj, Sauer a další vyznavači nového žití. Field poděloval přátele rozmarnými a satirickými verši, jež psal na tácky, ubrousky, noviny, prostě co měl po ruce a když upadly, nechal je ležet. Stovky veršů vzlétly a zemřely jako jepice, ale neméně jich kolovalo jako lidové popěvky:

"Na úpatí Sněžky
potkal jsem tři ježky
všichni tři šli pěšky
život je holt těžký."

Podobně se v Praze rozšířilo rčení: "Každé ajta má své alébrž."

Nejstarším známým Fieldovým rukopisem je Prapršno (1914), groteskní mystifikační slovník, v němž jsou pomocí zaumného jazyka psaných hesel poprvé představeny postavy Krhútů a bůh kanálů Lomikel. Pod literárním pseudonymem T. R. Field vydal ve třicátých letech minulého století básnické sbírky Kosočtverce na ohradách (1930), Kruhy pod očima (1933) a Lomikel na dlásnech (1937).

BLÁZINEC (Orbis bis Pictus)

Na kopečku blázinec,

pod kopečkem hambinec
a uprostřed na stráni
zdravým hrana vyzvání!

BÁSNÍK A KLOBÁSNIK

Švarná dcera klobásníka
zažrala se do básníka.
On však lepšího je gusta,
zažral by se spíš do buřta!

ZROZENÍ JEŽKA

Bez jediné jehlice
bříza k nebi trčí.
Proto není ježice
břeží, nýbrž smrčí,
ač se o tom v slovníce
Trávníčkově mlčí.
Tak hned naše ježice
byla smrčí velice,
a když na jaře nám slehla,
synáček byl samá jehla.

STUDUJÍCÍ MARXISMU-LENINISMU

Marxismu jsem pilný žáček,
vadí mi v něm jen ten háček,
že po každém školení
následuje skolení!

* * *

Nemluv pravdu v říši klamu
sic ti nabouchají tlamu.
Nechceš-li být terčem šikan,
zapři vše a lži jak cikán.

PÍSNIČKA GOTTWALDOVI (do ouška)

Proč je jenom jeden život,
proč jich není halda,
bych je mohl obětovat
všechny za Gottwalda?
Ať byl mír anebo válka,
nebo revoluce,
pracujícím proletářům
podal obě ruce!
Zpátky ni krok neudělal,
v bahně nezabředl,
vše, co dělal, dobře dělal,
k vítězství nás vedl.
Sáhne-li kdo na Gottwalda,
vůdci svého boje
nezdolná dělnická halda
podá ruce svoje.

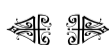
V padesátých letech byl v nesnadné sociální situaci finančně podporován Svazem československých spisovatelů:

„Moje matka Voršila
zle se na mne horšila
že mám k práci vnitřní odpor
jednou budu prej živ z podpor.“

Zajímavosti. Víte, že....

Mistr Jan Hus

Tak jako hejno krkavců ! Nemají slitování, jak jedovatý hmyz. Se vším kupčí, všechno prodávají, Chceš Cokoliv..zaplat', chceš loupit, vraždit?! Zaplat'. Zaplat' a budeš čistý.. Za peníze, vydřené z chudého lidu, si nepotřebné lokaje drží, večírky pořádají a vůbec se nestydí. Jen poznejte se okradači chudého lidu!!

Jeden mladý muž povídá: „Chci být velkým spisovatelem.“ A co to pro tebe znamená velkým? „To znamená, že chci psát něco, co bude číst celý svět, něco, co přinutí lidi jednat emocionálně, něco, co je přinutí ječet, křičet a rvát vztekem a zoufalstvím!“ Nyní pracuje pro Microsoft a píše chybové hlášky.

Jsem si myslela, že se' líbím jednomu kolegovi, furt se na mě smál. No a pak jsem zjistila, že má nový zuby a nemůže dovřít hubu...

Anička donesla ze školy ý poznámku: "Vaše dcera nic neumí." Otec si poznámku přečetl a připsal pod ní: "Právě proto ji posílám do školy!"

*Manželka volá k obědu svého manžela vegetariána:
„Pepo pojd' jíst nebo ti zvadne oběd!“*

Jeden by nevěřil, co čeští politici veřejně z úst vypustí.:

Vlastimil Válek: „Léků je v ČR dostatek, i penicilinu, jen nevím, kde jsou.“

Petr Pavel: “Je to trochu protiústavní, ale podepsal jsem to.“

Petr Fiala: “Ano, nevyvíjí se to dobře, a to jen dokazuje, že jsme na správné cestě,“

Vít Rakušan: „Kolik je tu uprchlíků z AU nevím, ale v přepočtu na obyvatele se pořád jedná o násilném činy jednotlivců.“

Miloš Vystrčil: „Senior dostane přidáno méně než činí výše inflace, ale koupí si za svůj důchod více.“

Jana Černochová: „Sice školství přijde o 11.5 miliardy, ale děti budou mít tu nejmodernější leteckou ochranu.“

Miloš Vystrčil: „Musíme donutit ruské civilní obyvatele, aby dobrovolně opustili Krym.“

Jozef Síkela: „Němci platí za elektřinu 15 Eur a Češi 200 Eur, protože je Lipská burza v Německu.“

Markéta Pekarová Adamová: „Musíme zabránit tomu, aby na Slovensku vyhrál Fico.“

Recept No. 653**Brambory s vejci v hořčičné omáčce.**

Na pět porcí potřebujete:

500 g brambor, 4 vajec (uvařených natvrdo), 1 cibuli, 2 lžíce másla, 2 lžíce hladké mouky (vrchovaté), 2 lžíce hrubozrnné hořčice, 1 lžičku pikantní hořčice, 500 ml zeleninového vývaru, 100 ml smetany, sůl, mletý pepř a cukr.

Jak na to?

Omyté brambory dejte do hrnce s vařící osolenou (plnou lžící) vodou a uvařte je ve slupce doměkka. Cibuli očistěte a nakrájejte nadrobno. V hrnci ji nechte na másle zesklivatět. Přidejte mouku a po orestování za stálého míchání přilijte vývar. Přidejte hořčici a osolte. Omáčku vařte s občasným mícháním zhruba 20 minut.

Přidejte smetanu, a pokud je omáčka hustá, tak ji můžete zředit vývarem nebo troškou mléka. Dochut'te pepřem a cukrem.

Měkké brambory oloupejte a vidličkou rozdělte na větší kousky. Vajíčka oloupejte a nakrájejte je na větší kousky. Na talíře rozdělte brambory a vejce. Vše zalijte horkou omáčkou a můžete podávat.

Hořčičná omáčka

Hořčičnou omáčku můžeme připravit v různých variantách podle zvoleného druhu hořčice. S plnotučnou bude jemnější, s hrubozrnnou zase pikantnější, lze použít také aromatickou dijonskou hořčici.

Hořčicová omáčka má **cibulový základ** a po zarestování mouky ho zaléváme vývarem. Ochutíme hořčicí a solí a **vaříme 20 minut**. Mouka tak bude dobře provařená a pokrm bude lépe chutnat. Vše ještě můžeme dochutit pepřem a cukrem. Můžeme přidat i nastrouhaný sýr.

Proč zhoršují toxoplasma a cytomegalovirus inteligenci, paměť a postřeh nakažených osob?

(Švestičky z naší zahrádky - Díl 2)

Jaroslav Flégr

Zhoršuje toxoplasma mentální výkonnost nakažených cíleně, aby zvětšila své šance na přenos na definitivního hostitele, nebo jde pouze o vedlejší projev doživotní nákazy?

Na tuto otázku jsme se pokusili odpovědět v našem novém článku <https://bit.ly/svest02>.

Postupně jsme změřili pomocí devíti testů kognitivní výkon 557 vysokoškolských studentů a poté je vyšetřovaných na nákazu toxoplasmou a cytomegalovirem. V Česku je nakaženo toxoplasmou asi 33 % a cytomegalovirem asi 80 % osob. Zatímco toxoplasma se přenáší z mezihostitele na definitivního hostitele (kočku) predací = ulovením a sežráním mezihostitele – v přírodě obvykle myši, a zhrounutí a zpomalení mezihostitele by tomuto přenosu napomohlo, cytomegalovirus se přenáší přímým kontaktem, třeba slinami, a zhrounutí nakaženého by viru v přenosu nepomohlo. Oba patogeny však mají společné, že vyvolávají celoživotní nákazu a napadají různé orgány, včetně mozku.

Co jsme zjistili?

1) Snížené mentální schopnosti mají jak studenti nakažení toxoplasmou, tak ti nakažení cytomegalovirem. Každá skupina má zhoršené trochu jiné schopnosti, což by mohlo souviset s odlišným místem výskytu obou patogenů v nakaženém mozku.
2) Podrobnější analýza ukázala, že za slabší výsledky ve výkonnostních testech může horší zdravotní stav nakažených. Po odfiltrování rozdílů ve zdravotním stavu, vliv nákaz na kognitivní výkon vymizel.
3) Na obě nákazy reagují zhoršením kognitivních schopností silněji jedinci s Rh negativní krví. (Dosud se vědělo o ochranném vlivu Rh pozitivivity jen při naze toxoplasmou).

Co z výsledků plyne? Horší inteligence, paměť a reakční časy osob nakažených toxoplasmou asi nejsou výsledkem manipulace parazita směřující k usnadnění přenosu z nakaženého mezihostitele do žaludku kočkovité šelmy. Spíše se jedná pouze o vedlejší projev zhoršeného zdraví. Škoda, opačný výsledek by byl zajímavější. Musíme se spokojit s tím, že projevem manipulace je změněná psychika (osobnostní profil) nakažených – to loni ukázala jiná naše studie.

Studie také zpochybňuje naši hypotézu o rozšíření Rh negativity v Evropě. Navrhli jsme, že by mohlo jít o důsledek nízkého výskytu kočkovitých šelem a tedy i toxoplasmosy na tomto kontinentě (to platilo do příchodu kočky domácí). Nově jsme totiž ukázali, že Rh pozitivita chrání nejen před účinky toxoplasmosy, ale i cytomegaloviru, jehož přenos s výskytem kočkovitých šelem nijak nesouvisí.

Studie však také potvrdila, že doživotní zdánlivě neškodné nákazy toxoplasmou a cytomegalovirem ve skutečnosti vůbec neškodná nejsou. Nakažení mají zhoršené zdraví a v důsledku toho i nižší inteligenci, horší paměť a pomalejší reakční rychlost. Jak se zbavit cytomegaloviru nevím, ale

v případě toxoplasmy by stačilo vyvinout vakcínu, která by se kočkám podávala s potravou – tak jako se to roky dělá při vakcinaci lišek proti vzteklině. Doba dožití ve zdraví se prodloužila, průměrné IQ populace by o pár bodíků stoupl a svět by se tak stal zase o kousek lepším místem k životu.

Flégr, J.; Chváralová, V.; Příplatová, L.; Tureček, P.; Kodym, P.; Šebánková, B.; Kaňková, S.: Cognitive Effects of Toxoplasma and CMV Infections: A Cross-

Sectional Study of 557 Young Adults Considering Modulation by Sex and Rh Factor. Pathogens 2024, 13, 363.

Máma není služka. máma je dáma.

Dneska jsem šel kolem cukrárny na Florenci, stál tam asi desetiletý kluk se svou mámou.

U nohou měl skateboard a lízal zmrzlinu.

Ona stála a zamilovaně se na něho dívala. Projdu kolem nich a najedou slyším, nech to Maťo, já ti to vezmu a jdeme.

Otočím se a vidím, jak se máma ohýbá, bere do ruky skateboard a jdou spolu pomalu k tramvaji. Ona na zádech batoh, v jedné ruce nákupní tašku, přes rameno kabelku, v druhé ruce skateboard. Vedle ní její Maťo v jedné ruce zmrzlinu... a to je všechno.

Já to prostě nedávám.

Můžete mi mámy prosím vás vysvětlit proč tak ochotně děláte služby svým dětem?

Co to jako je za úchylku? A můžete mi tátové vysvětlit, proč nezasáhnete, když se něco podobného děje? Vidíme to všude kolem sebe: mámy ověšené jak vánoční stromky a vedle nich si radostně pohopsávají jejich úžasné děti. Nosí se tašky do školy, sportovní tašky

na tréninky, batohy na výlety. Nosí se taky koloběžky a trojkolky. Tlačí se kola.

Odnáší se nádobí.

Některé děti jsou jak novodobí šlechticové. Pan baron vstane, služebnictvo mu pomůže vysvléknout pyžamko, věci už má nachystané, pak mu pomůže obléknout. Pan baron stojí a čumí. Přejde do kuchyně, kde na něho čeká připravená snídaně. Nají se, napije, pak se zvedne a odejde. Služebnictvo po něm uklidí ze stolu. Hned po tom služka přeběhne do pokojíku a ustele. Před odchodem pana barona obuje a jede se do školky. Malý baron usedne do své sedačky v autě a nechá se přivést systémem dveře – dveře k budově.

Ale nejde jen o školkové děti. Desetiletí kluci si běžně nechávají utírat nosy, nasazovat čepice, zastrkávat tričko do kalhot, uklízet rozházené oblečení. Hrůza.

Cílem výchovy je přece samostatnost! Abych uměl čelit životu!

Mozek je šťastný, jenom když se snaží a usiluje!

Fakt jsme to zapomněli?

Vzpomínám na jednu mámu, která si na přede mnou vlastně jen tak mimochodem posteskla: ten náš kluk je šikovný, ve škole mu to jde samo. Akorát mě mrzí, že se mnou mluví jako se služkou. Chvilku bylo ticho. Nevěděl jsem, jestli do toho mám jít nebo ne. Ale pak

jsem to řekl. No... když se k němu chováš jako služka tak se nediv, že s tebou potom mluví jako se služkou.

Byla překvapená. Divila se. ONA TO PŘECE MYSLÍ DOBŘE.

Nemám to rád tuhle větu. Mámy to totiž vždycky myslí dobře. A pak se díví. Čemu se ale dívíte? Vždyť jste si je to sami naučili. Proč jste to nechali zajít tak daleko? Mámy dělají služby a otcové nezasáhnou. Zpravidla proto, že si sami nechávají taky

sloužit. Žena jim pere, vaří, uklízí, chystá svačiny. Muž přece chodí do práce! A pak doma po zásluze odpočívá. Ale žena taky chodí do práce. Ale doma má druhou směnu. A myslí to dobře. A ostatní se vezou.

Takže hošani (tím myslím všechny chlapy od tří do sedmdesáti): přestaňte se chovat jako nesamostatní choboti a nenechávejte si sloužit. Je to fakt trapné. Máma není služka, máma je dáma!

Otázka pro všechny chlapy, co bydlí v bytech: vyprali jste si a vyžehlili to, co máte právě na sobě?

Mámy: vaší největší předností je nekonečná otevřená náruč. Obětavost. Ale zároveň to může být taky vaše největší slabina. Nebezpečí. Umíte se chránit? A mohly byste už konečně začít? Protože jeden z největších úkolů ženy je přece rodinu naučit, co si k ní mohou dovolit a co už ne.

A ještě tu mám vzkaz pro tu mámu z Florence:

KAŽDÁ MÁMA BY MĚLA Z KLUKA VYCHOVAT RYTÍŘE. NE NESAMOSTATNÉHO BLBEČKA.

Autor příspěvku: Marek Herman

Potkali jsme své nepřátele - a byli jsme to my!

(prislo emailem)

"Mnoho jich už zemřelo a ti, kteří jsou stále zde, tak se jim říká ti "starší. ""

Narodili se ve 40-50-60 letech

Vyrůstali v 50-60-70 letech

Studovali v 60-70-80 letech

Prožili spolu 70-80-90 léta

Vdaly, oženili se a objevovali svět, v 70-80-90 letech.

Zažili dobrodružství 80-90 let.

Přehoupli se do roku 2000.

V roce 2010 byli už ti "moudřejší"

A v letech 2020 šli dál.

Ukázalo se, prošli OSMI různými desetiletími... DVĚ různá století... DVĚ různá tisíciletí...

Přešli od telefonu s operátorem pro dálkové hovory a placených telefonních budek, k videohovorům po celém světě.

Přešli od černobílých snímků k YouTube, od vinylů k online hudbě, od ručně psaných dopisů na e-mailu a Whats App.

Od živých her v rádiu a černobílé televize, k barevné a poté k HD 3D

Chodili do videopůjčovny a teď se dívají na Netflix.

Poznali první počítače, děrné štítky, magnetofonové pásky, disky a teď mají gigabajty a megabajty v chytrých telefonech.

Celé dětství nosili kraťasy, potom kalhoty do zvonu a minisukně, boty na jehlách i na platformě, kombinézy a modré džíny.

Vyhnušli se dětské paralýze, meningitidě, obrně, tuberkulóze, prasečí chřipce.

Měli první kolečkové brusle se 4 kolečky, tříkolku, kolo, moped, auto na benzín nebo naftu a teď jezdí hybridy nebo elektrickými auty.

Hráli člověče nezlob se, šachy, dámu, prší, kuličky a monopoly.

Teď je tady candy crush na jejich smartphonech

Hodně četli. Tancovali na zábavách a diskotékách

Jezdili na čundry, na chmel, na brambory a venku si pekli buřty na klacku

Náboženství spolužáků nebylo předmětem jejich sporů a diskuzí.

Pili vodu ze studny a z kohoutku, limonádu ze skleněných lahví. Zeleninu a ovoce na talíři měli vždy čerstvou.

Ano, hodně toho zažili, ale jaký krásný život měli!

Mohli bychom je popsat jako „bývalé ročníky“, lidi, kteří se narodili v 40-50-60 letech, kteří měli analogové dětství a digitální dospělost.

Měli bychom mluvit o biologické revoluci.

Byli svědky události molekulární biologie:

byly objeveny molekuly života DNA, RNA atd.

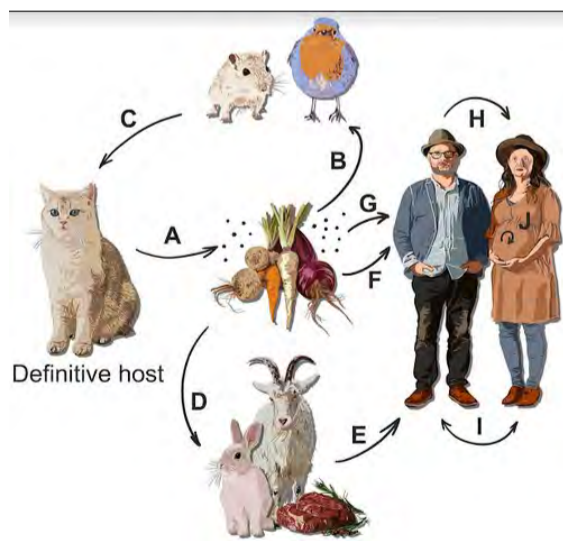
Když vidíte vše, co z toho vzešlo: genová terapie, genové otisky prstů a jiné, tak pokrok je ohromující!

Tak nějak ONI "viděli všechno"!

Tato generace doslova žila a byla svědkem daleko více, než jakákoliv jiná v každé dimenzi života.

Je to generace, která se doslova přizpůsobila "ZMĚNĚ".

Velká gratulace této velmi speciální generaci, která navždy zůstane JEDINEČNÁ..Jsou to naši rodiče, prarodiče a možná i my

Nepřinášeli svobodu, ale smrt

Jan Ziegler NevPes

„**Nepřinášeli jsme svobodu, ale smrt**,” uvedl výstižně Rusín Michal Mondič k chování Sovětů v Československu období po květnu 1945. Ruští směršovci perzekvovali čs. občany a řádili stejně jako předtím nacisté.

Tisíce lidí byly po skončení II. světové války uneseny sovětskými orgány z Československa na území SSSR. Krutý osud potkal i čs. armádního generála Sergeje Vojcechovského. Již 12. května jej v jeho bytě v Konviktské ulici na pražském Starém Městě zatkl komando sovětské vojenské kontrarozvědky SMERŠ a uneslo do Sovětského svazu. Příkaz k této protiprávní akci dal samotný sovětský vůdce, masový vrah a zločinec Stalin. Jednalo se o hrubé porušení mezinárodního práva a mezistátních dohod mezi Československou republikou a Sovětským svazem, protože Sergej Vojcechovský byl československým státním občanem a jako takový spadl pod pravomoc našich orgánů nikoliv sovětských. Takových obětí brutální sovětské zvěle jako on byly v celé zemi tisíce. Jedná se o jeden z nejhorších komunistických zločinů na území naší vlasti.

Místní národní výbor v Praze tehdy vystavil Vojcechovskému dobrozdání o národní spolehlivosti v době nacistické okupace. Ani to však nepomohlo. Nutno dodat, že tyto odsouzené represe měly bohužel příznivce i mezi Čechoslováky, a to v řadách KSČ. Například komunist Jan Šverma už v roce 1936 hlásal „odstranění fašistických generálů, Medků a Vojcechovských“ z československé armády. Existují indicie, že komunisté se tenkrát na zatýkání našich občanů ruského původu přímo podíleli. Generál Vojcechovský nakonec na následky krutého zacházení v gulagu umírá.

Michail Mondič, rodák z Podkarpatské Rusi, z vesnice Nankova nedaleko Chustu, používal krycí jméno Nikolaj Siněvirkij, aby zmátl sovětské komunistické úřady. Kdysi totiž studoval v Praze a stýkal se s tamními ruskými emigranty. Kniha SMERŠ Rok v táboře nepřítele je vlastně jeho deníkem z let 1944 – 45. Dotyčný v té době nedobrovolně sloužil v zvláštních jednotkách sovětské kontrarozvědky Smerš (zkratka z ruštiny směrť špionam), které se vyčlenily z NKVD, jako překladatel. Uměl totiž plyně více jazyků, mimo jiné česky, slovensky, polsky, rusky, německy a tak jej ruští vyšetřovatelé potřebovali k tlumočení při výsleších. V tomto díle přinesl otřesná svědectví o řádění příslušníků sovětských orgánů na území Československa, kteří zde věznili, mučili, vraždili a unášeli lidi. Takto se opravdu osvoboditelé nechovají.

Podkarpatská Rus, někdejší součást Československa, se stala nebezpečnou oblastí, ve které Rusové vraždili a přepadali místní obyvatelstvo, loupili, kradli a znásilňovali místní ženy. Připojení k Sovětskému svazu většina Rusínů odmítala, do Rudé armády se téměř nikdo nehlásil a tak do ní byli mladí muži verbováni násilím. To byl i Mondičův případ.

Mondič měl co dělat, aby působení ve Smerši vůbec přežil, psychicky se nezhroutil a nespáchal sebevraždu. Jeho slova mluví za všechno: „*Nadšení Čechů neznalo mezí. Vítali nás jako osvoboditele, jako zachránce a dlouho očekávané hosty. Ale my jsme nepřinášeli svobodu. Nesli jsme sebou smrt, vždyť jsme smeršovci. Co je nám do těch usmívajících se svátečně oblečených děvčat a chlapců? My se musíme dostat do Prahy, zatknout tisíce lidí a potom je vyslýchat, mučit a*

nakonec zabít. Zabít.“ Mondič to řekl jasně, nepřinášeli jsme svobodu, ale smrt! Na straně 134 svých vzpomínek ze 14. května píše jasná slova. „*NKVD. Češi se bojí čekistů více než dříve gestapáků. Během tří dnů se jejich vztah k Rusům naprosto změnil. Už nekřičí: „Nazdar“.*“

Ano, Mondič to sám přiznal. Rusové nám nepřinesli svobodu. Smeršovci stejně jako gestapáci při výsleších brutálně mučili Čechy, Slováky a Poláky, často dřívější hrdiny protinacistického odboje. Ti na následky zvěřícího zacházení v mnoha případech umírali. Na to Rusové neměli žádné právo, protože tito lidé spadali pod jurisdikci místních orgánů. To dokazuje jedno, že se u nás nechovali jako osvoboditelé, ale noví okupanti. Sověti zavraždili a unesli z východní Evropy do gulagů desetitisíce lidí. Nacisté a komunisté byli, jsou a budou stejnými zločinci.

Je smutné, že prezident Beneš a další představitelé čs. státu proti tomuto zlu nic nepodnikli a mlčeli. Ozvalo se jen několik jedinců, například náčelník generálního štábu čs. armády divizní generál Bohumil Boček, který žádal, aby byla podána demarše velvyslanci SSSR ve prospěch těch, kteří byli Sověty zadrženi, a ti byli co nejdříve vydáni čs. bezpečnostním orgánům. Bohužel, se tak nestalo.

Zdroje:

SMERŠ Rok v táboře nepřítele, Nikolaj Siněvirkij, vydal ÚSTR, Praha 2014

<https://hlidacipes.org/ceskoslovensko-dobyte-uzemi-pred-unosy-lidi-do-sssr-urady-zaviraly-oci-2/>

<https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/domaci/uno-sy-do-gulagu-i-prichod-mocnych-poradcu-s-osvobozenim-zacala-sovetizace-ceskoslovenska-49833>

Arogance sovětských osvoboditelů. Na únosy občanů do SSSR neumělo Československo reagovat — HlídacíPes.org (hlidacipes.org)

Úvaha od čtenáře, penzisty.

Petr Barák

Pořád mi vrtá hlavou, jak to dělali ti hloupi zlí komunisté, kteří ničemu nerozuměli, když na každé vesnici bylo zdravotní středisko, kde mi napsal MUDr. recept, za který jsem zaplatil 1 Kč. bez ohledu na to, jaké léky mi na něj v lékárně vydali.

Zubař za námi dětmi chodil 2x za školní rok do školy, na každé vesnici byla pošta pohled 1 Kč za známku, korespondák 50 haléřů, dopis 3 Kč za známku, po městě jsme jako děti jezdili městskou dopravou (kejvačkou) za 50 hal. od 15 let za 1 Kč. Rohlík stál 40 hal. pletená houska 60 hal. bochník chleba 1 kg. 5,20 Kč. 1l mléka 2,20 Kč. 250 g. másla 8 Kč.

A přesto všechno nebyla naše zem zadlužená nevím, jestli ti komunisté byli kouzelníci, nebo třeba jen věděli, že řádný hospodář nemůže utratit víc než vydělá, každopádně kouzelné bylo moje dětství i mládí..

„Přitlač!“ Legrace z Petra Fialy. Kvůli drahým potravinám

04.07.2024 21:22 | Monitoring

Premiér Petr Fiala (ODS) je opět terčem „zájmu“ českého internetu. Důvodem je jeho vysvětlování jeho boje proti rostoucím cenám potravin, a jaké v tom směru vyvíjí „tlaky“. Tím opět rozvířil diskuse naštvaných lidí, kteří se nezdráhají ohánět vulgarismy. A

připomínají i perlení Petra Fialy v legendárním videu s Nutellou.

Poslankyně Lucie Šafránková (SPD) na svém facebooku sdílí **video**, které se začalo bleskově šířit internetem. V něm předseda vlády Petr Fiala chválí v Partii Terezy Tománkové sebe i vládu za to, že dosáhla snížení cen potravin.

Sestříhané video ukazuje, že hlavním nástrojem boje Fialovy vlády proti vysokým cenám je „tlak“. „Já se cenám potravin věnuji někdy od jara. Docela intenzivně. A za tu dobu vyvíjím nějaký tlak. A ten tlak má výsledek,“ vypráví Petr Fiala.

„Takže ten můj tlak, přestože na to nemáme přímý vliv, tak výsledek má,“ opakuje Fiala. „A znovu to říkám, za tu dobu, co vyvíjím ten tlak...“ říká Fiala v dalším střihu. Ten následně vystřídá scénka z filmu S tebou mě baví svět, v níž herec Pavel Nový v roli Pepy Bednáře popohání svého potomka konajícího ve sněhu velkou potřebu slovy: „Moc se s tím loudáš, přitlač!“

„Ale budeme dál vyvíjet tlak. Ale máme možnost vyvíjet ten tlak, tak jak to děláme opakovaně,“ říká dále ministerský předseda Petr Fiala.

Co si poslankyně o výstupu Petra Fialy k cenám potravin myslí, jasně znázorňuje ve videu umístěný smích brečící smajlík. Sama politička pak pobaveně dodává: „Taky cítíte ty tlaky?“

Lidé jsou z tragikomické argumentace premiéra udivení až zděšení. V komentářích na jeho adresu nešetří ostrými slovy.

„On je opravdu jen blbej...!“ hrozí se diskutér. „Ten můj tlak, přestože na to nemáme přímý vliv,“ chechtá se Václav Prokopec lehce paradoxnímu vysvětlení Petra Fialy.

„Totální debil ten Fiala, nic horšího nás nemohlo potkat. Toho blázna někam zavřít, aby neškodil normálním lidem,“ neudržel se komentující Radek Las.

„Tlaky a signály pana profesora Nutelly,“ dodal pobaveně Jan Vrabec.

Právě Fialova „kauza Nutella“ byla v této souvislosti opakovaně připomenuta. Na podzim 2023 pobavil celé Česko, když vyrazil na nákup za německé hranice, kde nakoupil základní potraviny, mezi něž zařadil i Nutellu, a následně provedl srovnání s potravinami českými. Zjistil, že potraviny v Česku jsou dražší, což okomentoval s tím, že je sice dobře, že vláda nemá na starosti cenotvorbu, ale že bude jednat o cenách s výrobci.

„Ceny potravin i díky tlaku naší vlády začaly konečně klesat, ale na druhou stranu řada z vás mi píše, že se stále vyplatí nakupovat v zahraničí,“ prohlásil tehdy Petr Fiala na sociální síti X v pravidelné rubrice Otázky a odpovědi z Kramářovy vily.

Podle mnohých tím ale premiér ukázal jen svou neschopnost a z celé situace vyšel trapně. Po vlně kritiky Fiala uznal, že video s Nutellou bylo nepromyšlené a chyba. A dodnes je nezdídka nazýván „premiér Nutella“.

Blondynka dělá test, složený z otázek a odpovědí „ano x ne“. Dívá se na papír... 5 minut... 10 minut... potom v nahlém záchvatě inspirace vyndá z peněženky minci a začne vyplňovat test stylem „číslo=Ano, znak=Ne“. Za půl hodinky má všechno hotové, zatím co zbytek třídy se ještě potí nad papíry... Posledních 5 minut času, a ona najednou začne v zoufalství vyhazovat minci, mrmlat a strašně se potit. Dozírající přijde znepokojeně k ní a ptá se, co se stalo? Ona na to „Kontroluju si odpovědi... a skoro všechno mám špatně!“

Odstrašující případ Assange

pravý prostor

Julian Assange byl po 1901 dnech propuštěn z londýnské věznice Belmarsh a odletěl do Austrálie výměnou za dohodu s americkým hegemonom! Přizná vinu za špionáž a americký soudce na Saipanu mu udělí trest, který si již odseděl v Londýně! Assange bude volný, ale odsouzený, zatímco američtí zločinci z dokumentů, které Assange odhalil a uveřejnil, ani nebyli obviněni!

Australský aktivista a novinář Julian Assange je na svobodě poté, co podepsal s americkým ministerstvem spravedlnosti dohodu o vině a trestu, kdy se přiznal k jednomu bodu americké obžaloby, že prováděl špionáž a neoprávněně nabyt, sdílel a šířil utajované americké materiály [1]. Součástí dohody je, že po propuštění z londýnské věznice Belmarsh, kde byl vězněn 1901 dnů, tedy více než 5 let, odletí nejprve na Severní Mariánské Ostrovy v Pacifiku, na ostrov Saipan (bývalý japonský ostrov), což je od konce II. sv. války americké zámořské teritorium.

A tam před místním americkým soudcem ve středu 26. června přizná vinu za špionáž a vyslechne si trest ve stejné délce, jaký si již odseděl v Londýně. **Podle dohody mu bude tento trest započítán, takže od soudu na Saipanu má odejít v ten samý den jako svobodný muž a vrátí se domů do Austrálie, po dlouhých 12 letech.** Taková je dohoda s americkým ministerstvem spravedlnosti, viz. publikovaný dokument o dva odstavce níže.

Julian Assange byl po 1901 dnech propuštěn z věznice Belmarsh a odletěl do Austrálie

Julian Assange tak bude odsouzen americkým soudem, přijme vinu, oficiálně si odseděl přes 5 let a tím celá soudní saga skončí. Celé to začalo přitom právě již před 14 lety, kdy jeho platforma Wikileaks začala publikovat získané materiály od různých *whistleblowerů*, které odhalovaly rozsah špionáže amerických tajných služeb po celém světě, špehování Angely Merkel, odposlouchávání jejího telefonu americkou NSA, kterou zajímalo, o čem se baví s Vladimírem Putinem. Assange odhalil americký špionážní program X-Key-Score a celou řadu dalších programů na hromadnou špionáž a sběr dat od lidí na celém světě, nejen v USA. Odhalil i zločiny americké armády v Iráku. Co je však naprosto děsivé, to je výsledek celé anabáze pro samotného Assange.

Odstrašující případ Assange odradí další novináře od publikování tajných dokumentů o zločinech vlád a politiků ve světě

Po dlouhých 12 letech pronásledování a více jak 5 letech věznění a mučení na samotce ve věznici Belmarsh je Assange k dnešnímu, resp. zítřejšímu dni jediný odsouzený člověk ze všech kauz a materiálů, které odhalil a publikoval. Nikdo jiný nebyl zahájen, stíhán a ani odsouzen. Všechny dokumenty prokázaly, kolik zločinů Američané ve světě spáchali, ale nikdo nebyl souzen a odsouzen, pouze a jenom samotný Assange za jejich publikování.

A odsouzen je za to, že uveřejnil tyto tajné informace. A proč to takto končí? Proč je Assange nakonec jediným odsouzeným? A proč ho nenechali ve vězení oddělat a umřít? Nechtěli z něho vyrobit posmrtně mučedníka? Nechtěli z něho udělat symbol vzdoru a odporu? Proč americkému hegemonu najednou stačí jen přiznání viny v jediném bodě mnohonásobné

obžaloby? Odpověď je jednoduchá a přitom hrozivá – je to vzkaz všem dalším Assangeům!

Nejde už totiž vůbec o nějaký trest a kolik roků vězení by mohl ještě dostat, kdyby na dohodu nepřistoupil. Assange totiž prošel takovým peklem v Belmarshi, které navíc úmyslně nebylo cenzurováno a informace o strašných podmínkách dokonce šířila britská média, přičemž britské ministerstvo spravedlnosti to jenom s radostí sledovalo. **Přesně to byl totiž účel!**

Cílem bylo utýrat Assange až na pokraj smrti, ale nenechat ho zemřít, a když bude vzkaz veřejnosti vyslán, když bude dostatečně celému širému světu známo a jasno, jaký teror a mučení čeká každého, kdo prozradí tajné informace vlád kolektivního Západu, když bude ve všech bulvárních médiích dostatečně a obrazně vykresleno, jakým peklem si Assange prochází, tak teprve poté bude dovoleno Assange propustit.

Assange propustili, aby přihrál v USA volební body Joeu Bidenovi mezi nerozhodnutými voliči

Ten se potom přizná k vině a nechá se odejít domů. Účel totiž bude splněn. Všichni uvidí, co se stalo Assangeovi, nikdo nebude riskovat opakování jeho osudu. Celá věc má další rozměr. **Za změnou postoje amerického ministerstva spravedlnosti prý stojí lidé z volební kampaně Joea Bidena, kteří chtějí propuštění Juliana Assange použít jako bojovou kartu proti Donaldu Trumpovi,** který před jen pár dny udělal další šílenou botu, když na večírku s donátory prohlásil, že Julian Assange je zločinec, který ohrozil americkou národní bezpečnost a měl by stát před americkým soudem.

De facto tím odhalil, proč neudělil Assangeovi milost v době, kdy byl prezidentem. Dnešní propuštění Assange a jeho dohoda o vině a následné propuštění je tak naprosto nepochybně součástí předvolební kampaně Joea Bidena v USA, a to především u voličů, kteří jsou nerozhodnuti. Mezi nimi je totiž v USA paradoxně nejvíce podporovatelů Juliana Assange. Jak se ukazuje, Bidenův volební tým chce získat na Assangeově propuštění laciné volební body. Co tedy bude ještě následovat?

Assange se na Saipanu přizná ke špionáži a amerických soudce ho odsoudí na dobu, kterou si již odseděl v Londýně

Ve středu v 9:00 místního času (v úterý 23:00 SEČ) má být Assange na Saipanu odsouzen k 62 měsícům odnětí svobody, které si již odpykal v Londýně. Ostrov v Tichém oceánu byl vybrán kvůli Assangeovu nesouhlasu s cestováním do pevninské části USA a pro jeho blízkost k Austrálii, jak v dokumentu nahoře uvedla prokuratura.

Assange opustil věznici Belmarsh ve Velké Británii v pondělí, poté byl britským Nejvyšším soudem propuštěn na kauci a odpoledne nastoupil na palubu letadla, uvedla Wikileaks v prohlášení [2] zveřejněném na sociální síti X. *“Je to výsledek globální kampaně, která zahrnovala organizátory zdola, bojovníky za svobodu tisku, zákonodárce a vedoucí představitele napříč politickým spektrem až po Organizaci spojených národů,”* uvádí se v prohlášení.

Na videu, které Wikileaks zveřejnily na X, je vidět Assange oblečeného v modré košili a džínách, jak podepisuje dokument před nástupem do soukromého letadla s označením charterové společnosti Vista Jet. Po slyšení na Saipanu se vrátí do Austrálie, dodalo prohlášení Wikileaks. Server WikiLeaks v roce 2010 zveřejnil stovky

tisíc tajných amerických vojenských dokumentů o válkách Washingtonu v Afghánistánu a Iráku.

Bylo to absolutně největší narušení bezpečnosti tohoto druhu v historii americké armády, a také uniklo a bylo publikováno množství diplomatických depeší. **Assange byl obviněn za vlády bývalého prezidenta Donalda Trumpa kvůli hromadnému zveřejňování tajných amerických dokumentů** WikiLeaks, které vyzradila Chelsea Manningová, bývalá analytička (*dříve byla muž*), americké vojenské rozvědky, jež byla rovněž stíhána na základě zákona o špionáži.

Děsivý vzkaz po skončení kauzy Assange je, že odhalovat americké zločiny ve světě je pro novináře život a zdraví nebezpečné

Soubor více než 700 000 dokumentů obsahoval diplomatické telegramy a záznamy z bojišť, jako například video z roku 2007, na němž americký vrtulník Apache střílí v Iráku na podezřelého povstalce a zabíjí desítku lidí včetně dvou zpravodajů agentury Reuters. Toto video bylo zveřejněno v roce 2010. Obvinění proti Assangeovi vyvolalo rozhořčení mezi jeho mnoha celosvětovými příznivci, kteří již dlouho tvrdí, že Assange jako vydavatel Wikileaks by neměl čelit obviněním, která se obvykle používají proti zaměstnancům federální vlády, kteří kradou nebo vypouštějí informace.

Mnozí zastánci svobody tisku tvrdili, že trestní obvinění Assange představuje ohrožení svobody slova. *“Dohoda o přiznání viny by odvrátila nejhorší možný scénář pro svobodu tisku, ale tato dohoda uvažuje o tom, že si Assange odsedí pět let ve vězení za činnost, kterou novináři vykonávají každý den,”* řekl Jameel Jaffer, výkonný ředitel organizace pro svobodu slova Knight First Amendment Institute při Kolumbijské univerzitě. *“Vrhne to dlouhý stín na nejdůležitější druhy žurnalistiky nejen v této zemi, ale po celém světě.”*

A přesně o to jde. **To týráni a mučení Assange na samotce v Belmarshi po dobu 5 let je signatura, podpis bestie s výstrahou adresovaný všem dalším novinářům, kteří by chtěli nebo mohli šířit v budoucnu uniklé materiály ze struktur KoZa.** Prostě výsledek této kauzy táhnoucí se 12 let je, že když někde uniknou materiály o zločinech vlád, tak se nevyšetřují a nestíhají ti, kteří ty zločiny páchají, ale stíhá se ten, kdo ty materiály uveřejnil. To je ten děsivý vzkaz a finální tečka za kauzou Juliana Assange!

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Radka Smith - \$5.00

Boris Peter Halama - \$5.00

Při pohledu na dnešní svět, mi přijde únos mimozemšťany jako záchranná akce..

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše. Páter Krigovský je farářem v kostele v Georges Hall

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Nedělní katolícké pobožnosti se již nekonají ALE na Velký Pátek 29.3.v 10 hod. se koná Křížová cesta. Vede D. O. Anthony

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW**Sokol Sydney**

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovakian Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeecsc@gmail.com

<https://czechoslovaks.com.au-sydney.com.au>, Mob. Ph. 0434 143 148

Otevřeno: jen o víkend, většinou v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Restaurace otevřena**Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc**

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

Potřebné informácie nájde na

slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE**Československý klub v Adelaidě,**

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND**Československý klub v Queenslandu,**

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE**Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii**

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA**Sokol Melbourne**

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Vera Zlatý Tel.: 0411143980

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Vaří opět manželé Rejdovic cena \$30.- jako dříve, jako dříve. Rezervace zapotřebí.,

Česká škola v Cheltenham opět od 2.3. Každé 2 týdny.

Vede Vlasta Sustek tel. 0408088167

Bere rovněž objednávky na obědy

ACT**Beseda - Czechoslovak - Australian Association in**

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE**Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.**

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 29.července Léta Páně 2024

Vážení krajané / vážené krajanky, rádi bychom informovali o **změně emailových adres Generálního konzulátu ČR v Sydney.**

Nové e-mailové adresy jsou následující:

Obecná e-mailová adresa: sydney@mzv.gov.cz

E-mailová adresa pro konzulární dotazy (pasy ČR, matriční doklady např. rodný, oddací list, osvědčení o státním občanství, Czechpoint např. výpisy z rejstříku trestů, ověření podpisu): sydney.consulate@mzv.gov.cz

CzechoSlovak Country Klub**VYPEČENÝ VEČER S LINE DANCINGEM TUTO SOBOTU 3. srpna**

Přijďte si vyzkoušet Red Hot a Country Line Dancing a DJ služby s Kelvinem Dalem!

10. srpna v sobotu večer TASTE OF SLOVAKIA

začíná v 17:00 a končí ve 21:00.

Pokud máte karavan nebo obytný vůz, můžete zůstat přes noc.

Rezervujte si prosím na čísle 0434 143 148

Chuť Slovenska Menu:

česneková polévka s kváskovým chlebem

Zvěřinový guláš s houskovým knedlíkem

Pirohy se slaninou

Bryndzové halušky

Zákusky (mini koláčky)

Zábava:

Živá hudba

DJ KELVIN DALE - návrat k české a slovenské

disco hudbě 80' 90' let a současnosti.

Důrazně doporučujeme rezervaci stolu.

Počet rezervací pomůže našemu kuchaři

naplánovat množství jídel, aby nedošlo ke

zklamání.

Translated from English with DeepL.com)

Olympiáda

Čtenáři by si měli uvědomit, jak šílená je situace v Paříži a jejím okolí kvůli olympiádě.

Zahajovací ceremoniál se koná za týden a už zakázali přístup k Seině! Různé úrovně bezpečnostních perimetrů jsou nepochopitelné, ale prakticky každá oblast do 100 metrů od Seiny je nyní zcela zakázaná. Můžete tam jít, a to i pěšky, jen pokud tam bydlíte nebo pracujete, a musíte si předem vyřídít zvláštní povolení.

Mnoho stanic metra je také uzavřeno. Seznam je nepochopitelně dlouhý a nelogický. Některé byly uzavřeny dávno před olympiádou a nikdo neví proč: „Concorde“ je zavřena od 17. června a vysvětlení, proč se musela zavřít tak brzy, je přesně nulové. A když zavřou stanici, neznamená to jen, že nemůžete nastoupit nebo vystoupit: nemůžete tam ani přestoupit. Pařížské metro je tak nyní nepochopitelným bludištěm nespojitých linek a náhodně uzavřených stanic, které se mění každý den.

V den slavnostního otevření bude situace ještě šílenější: všechna letadla mají zakázáno startovat, přistávat nebo létat v blízkosti Paříže, a dokonce byly zrušeny i všechny vlaky. V podstatě bude mít zahajovací ceremoniál efekt celoměstského testu jaderné bomby.

Poznámka mého známého

Jsem ateista, ale tohle byla ostuda.

Pokud chcete být „edgy“ nebo co to je „woke“, tak musíte podporovat inkluzi.

Proč, když je to celosvětová olympiáda, nezařadili převlečeného Mohameda a Buddhu? Takže nenávislné projevy vůči křesťanům jsou naprosto přijatelné, ale jakýkoli komentář, který by mohl být chápán jako byť jen trochu negativní vůči čemukoli LGBTQI, nikoli. Chápu. Hlavně v Paříži ze všech měst rozhodně neměli mít Mohameda jako převlečeného byl by to skvělý doprovod.

Na první pohled se zdálo, že nejde o nic neobvyklého, ale rychle se ukázalo, že expozice je rekonstrukcí fresky Leonarda da Vinciho Ježíš a jeho Tři apoštolové. Výjev se rychle stal virálním a uživatelé sociálních sítí široko daleko se rozplývali nad rozhodnutím „urazit“ katolíky na celém světě.

Milí australští přátelé,

musím vám oznámit, že Jarda už není mezi námi. Stalo se to na dovolené v Italských Dolomitech, kde jsme mu museli zavolat sanitku. Na oddělení intenzivní péče kardio v nemocnici v Trentu ho vyšetřili a zjistili, že má velmi nemocné srdce, nikdy se s ním neléčil... a druhý den pak zemřel.

Opatrujte se a pošlete tu smutnou zprávu dál.

Irena Suchánková

Všem přátelům a známým s velkou lítostí

oznamujeme, že dne 6. července 2024 ve věku

69 let náhle zemřel

JAROSLAV SUCHÁNEK

Fyzik a politik

československý velvyslanec v Austrálii v letech 1993-1998

<https://radiozurnal.rozhlas.cz/kdo-muze-za-propusteni-auralskeho-velvyslance-6292380>

Jana Krejcarová-Černá

*14. srpen 1928, Praha †5. leden 1981, Praha
Čtyři desetiletí a ještě roky tři uplynuly ode dne, kdy opustila tento svět ikona českého undergroundu, prokletá básnička a prozaička, které maminka Milena Jesenská, protože si přála syna, pravila Honza a to jí zůstalo po celý život. Oslovovala ji tak i většina přátel. Stejně jako maminka, ani ona se neřídila žádnými konvencemi a neuznávala žádné autority či hodnoty. Stejně jako ona byla temperamentní a problémová a stejně jako ona se snažila prosadit na literárním poli...

Krejcarová, Fischlová, Černá, Krátká, Lipanská, Landmanová, žena pěti mužů, alespoň papírově. Nelze opomenout na celoživotní vztah s pro ni osudovým kontroverzním básníkem a filozofem Egonem Bondym, který začal na vánoční párty 1948. Krejcarová Bondyho k sobě stále znovu vábila. A stejně se choval i Bondy. Oba několikrát skončili na psychiatrii. Bondyho první hospitalizaci podle jeho otce zavinila Jana, která mladého básníka doslova uhranula.

Milostný život Krejcarové, femme fatale nejen podzemních aktivistů padesátých let, byl velmi pestrý. Její postelí prošlo nespočet milenců (údajně i milenek). Žila nespoutaně, pro své okolí byla naprosto nevyzpytatelná. I přes to, že byla několikrát na potratu, tak za celý svůj život porodila dohromady 5 dětí. Byla rok vězněna pro zanedbávání péče o ně. Ve vězení napsala reportáž "Otisky duší".

Její básnické dílo není nikterak obsáhlé, i přes to zde nalezneme určitou jedinečnost této básničky, především tam, kde popisuje sexuální praktiky a tabuizovaná témata, a to bez zbytečného zamlčování a mlžení. Až s šokující otevřeností a za doprovodu vulgárních výrazů ukazuje, že i žena má v sobě určitou dominantnost, ostrost a provokativnost.

První básnický cyklus se nazývá V zahrádce otce mého (psáno 1948, otištěno v Revolver Revue 1988). Pravděpodobně ještě před Zahrádkou napsala Krejcarová Texty z terapie, které nebyly doposud nalezeny. Tři básně Honzy Krejcarové nalezneme i ve sborníku Židovská jména (1949), a to pod pseudonymy Gala Mallarmé a Sarah Silberstein. Dalším dílem podle data vzniku jsou povídky Clarissa a jiné texty (editováno v edici Půlnoc, 1951; vydáno posmrtně v roce 1990 pod jménem Honza Krejcarová). Společně s Clarissou vyšel také Dopis (psáno asi r. 1962) adresovaný Egonu Bondymu. Podle Dany Braunové jde patrně o "nejodvážnější uveřejněný erotický text psaný ženskou rukou".

zdroj @Diana Křivanová Ženy v českém undergroundu

"Chraňte mne moru, tyfu a zdravého rozumu."

BEZRADNOST

*Chlastat, zpívat a snít
lítám svými sny
a přeji si svůj život
bez žití*

*Výčitky mého svědomí
mě těší a bolí zároveň
Pokládám si otázku
a odpovědi nenacházím*

*Chce se mi usnout a plakat
Být sám sebou a snít*

Snění je žití mého smyslu

*Přesto se každé ráno probouzím
Každé ráno vstávám*

*s tou bolestí každodenní všednosti
Zapalují oheň své víry*

*a doufám, že se to jednou povede
A stále se mi to nedaří pochopit*

Pochopit to rozmanité žití

*A beru realitu do svých rukou
a říkám si, že žití je lék na můj světobol
Lžu si a ukájím se polibkem nevinnosti
ale jsem zkažený
A chci takový být
Možná jednou pochopím svůj úděl
Možná jednou procitnu.*

Honza zahynula v automobilu, který se srazil s nákladním autem na silnici u Bořanovic v okrese Praha východ. Její život mezi "surrealismem, marxismem a obsceností" vyhasl, ale tvorba zůstala. Smutná zpráva nejen pro český underground zastihla Bohumila Hrabala na pivě U tygra, kde poznamenal: "Frajerský život, frajerská smrt."

*Popelčín střevíček padne jako ulitý
Moje kunda také
ale jen někomu
Ne jedinému ovšem
Tobě by jistě padla
Kundy se šíjí na míru
a krejčímu se potom říká
Dejte mi tam hedvábnou podšívku
a knoflíky nedávejte
budu ji nosit stejně rozepnutou
Šíjí se tedy stejně
jako pánské prádlo*

Informace nebo dezinformace

Václav Vlk st.

Jak by pravil nezapomenutelný major Terazky: „**Herr, súdruh, taviariš**

genérál, som daký zmätený!“ **Aj ja som nejaký zamätený.**

Z toho, co se děje kolem nás v posledních pár letech je „zmätený“ kde kdo. Hlavně ti, co si zrovna nemyslí to samé, co říká náš drahý vůdce Petr Fiala. Anebo jak říká jeho dozorce nad správnými mravy, a hlavně správného myšlení soudruh – promiňte, pan plukovník Foltýn, jsou všichni dezoláti a podporovatelé Putina. Tedy i já, který byl za různých plukovníků a majorů StB kdysi „plíživý kontrarevolucionář“ a nakonec „ztroskotanec a samozvanec“, v tom dneska nemám úplně jasno. A tak bych na stará kolena potřeboval nějaké vysvětlení.

Začnu tím, že jsem se dozvěděl, že ministerský předseda Maďarska Orbán, o kterém jsem už snad 15 let v našich médiích neslyšel jedině kladné hodnocení, vyrazil do bojující Ukrajiny a tam se setkal, osoba jedna podezřelá, s hrdinou Západu, prezidentem Zelenským. A moc si spolu popovídali, prý také o tom, jak ukončit válku. Odtamtud jel Orbán do Moskvy a pak do Pekingu a pak pojedete ještě jinam a že prý se domlouvá tam i onde po rozhovoru se Zelenským, jak by se ta krvavá jatka na Ukrajině dala ukončit. Podle našich mluvčích hlav je však Orbán, rozvraceč Evropské Unie a vůbec mu nejde o mír. No, asi při těch rozhovorech byli v Kyjevě a v Moskvě schovaný pod gaučem a všechno slyšeli. Nebo ne?!

Jako dlouholetý čtenář Rudého práva, které jsme dostávali na dílnu či do kanceláře zadarmo v rámci výchovy ke správnému myšlení, vím, jak tyto „správné“ zprávy číst. Třeba podle vzoru, že když Rudé právo psalo, že kyseliny obsažené v rajských jabličkách jsou moc kyselé a zdravotně nevhodné, bylo jasné, že se v Bulharsku a na Slovensku rajčat moc neurodilo. Pokud ovšem byl jiný rok v Rudém právu článek o tom, jak jsou rajčata základem zdravé výživy, bylo jasno, že byla nadúroda a Strana už se postará, aby lidi ty rajčata sežrali. I kdyby je do nich měli soudruzi nacpat vařečkami.

Lze tedy z toho usoudit, že blábolení, že Orbán jel na Ukrajinu a pak do Moskvy a dál jen kvůli vnitropolitickým procesům, je jenom současným rudoprávním „rajčatovým blábolením“. A že má Maďarsko skutečně oprávněnou obavu, jak to na Ukrajině dopadne. Ovšem ono, když se o něčem dlouho mluví, a i když je nařizeno, že „něco má být v zákrytu“ jako cikán Franta v hospodě, aby nebyl na první pohled vidět, tak se to nakonec stejně provalí. Maďarsko má obavy oprávněné. Z maďarsko-ukrajinských hranic, kam by Rusové mohli skutečně nepochodovat, kdyby vyhráli, je to do Budapešti set sakra blíž než do Bruselu anebo Washingtonu. A ještě je tam jedna věc. Jak se to tak rozvrtalo, nakonec i u nás se někteří „správně mluvící hlavy“ prokecky, což bylo dodnes označováno jako „dezinformace“, že jde také o Maďary na Ukrajině.

Poprvé od roku 2014, kdy vlastně začala ukrajinská válka, jsme se v „šestém odstavci na konci článku“ z novin dozvěděli, že na jihovýchodě Ukrajiny žije velká maďarská menšina o počtu cca 200 000 osob, kterým po Majdanu nová demokratická ukrajinská vláda zakázala, aby na základních školách, kam chodí maďarské děti, probíhalo vyučování v maďarštině, ale až na výjimky jenom v ukrajinštině.

Vzpomeňte si, jak celý pokrokový svět ječel, když Čína nařídila Ujgurům mluvit čínsky a zakázali jim nosit muslimské vousy!

Za posměšných a dehonestujících slov našich politiků a novinářů odjel tedy Orbán do Ruska a Číny. Ještě se toho mnoho dozvíme.

KOLAPS POČÍTAČŮ: Úder z davu

mark 22. července 2024

Páteční výpadek všech možných internetových služeb byl patrně největší v historii planety. Příčina byla až rozkošně ironická – služba CrowdStrike, která se používá k ochraně různých korporátních počítačů před malwarem, vypustila do světa aktualizaci, která na počítačích s Microsoft Windows takřkajíc vlezla systému do krku a zadusila jej. Každý pokus o restart postiženého stroje skončil selháním, jemuž se říká modrá obrazovka smrti.

V podstatě se tedy služba CrowdStrike sama chovala jako malware, byť třeba nechtěně; inu, kdo uhlídá hlídače, že? Tahle otázka má svoje místo i jinde, než jen v debatě o cenzuře. Víceméně se vynořuje všude, kde si někdo nárokuje privilegovanou pozici, dokonce ani člověk to nemusí být. V tomto případě šlo o jeden jediný vadný soubor spouštěný s vysokými právy, coby systémový ovladač.

Postižen byl kdekdo – burzy, banky, letiště, lékárny (u nás např. síť BENU) atd. To je jeden z málo viditelných problémů IT světa – jeho vnitřní „propojky“ často spojují zcela nesouvisející služby a organizace, takže případné selhání se pak projeví všude možně, bez nějaké zjevné logiky. O pět metrů dál přítom může být vše v pořádku, protože ta sousední firma používala jinou službu.

Ještě více fascinující je, že Southwest Airlines tomuto problému unikly proto, že část svých systémů provozují na Windows 3.1. Ano, to je šestnáctibitový software z roku 1992, digitální ekvivalent římské legie v době tanků a kulometů...

Ta páteční chyba našťastí zasáhla hlavně zbytné služby, ale kdyby něco podobného vzniklo v, dejme tomu, elektrické rozvodné síti a jejím řídicím softwaru, byla by to jízda převeliká.

Už někdy v 80. letech jsem jako dítě četl bonmot, že „Kdyby architekti stavěli stejně, jako programátoři programují, dokázal by jeden datel zbořit celá města.“ A to byla ještě doba, kdy většina počítačů ani nebyla zasíťovaná mezi sebou. Dneska by ten datel pěkně pocuchal celé kontinenty.

Nepůjde paní Ursula do vězení?

Benjamin Kuras 20. července 2024

Jestli se ptáte, jak to, že se v eurounijních institucích může do nejvyšší funkce hlasovat o někom, na koho se vede trestní stíhání, budete si to asi muset vysvětlit tím, že o tomhle na začátku eurovolební kampaně nejprve psala seriózní média jako Politico zrovna prvního dubna, a protože to vyšumělo do ztracena, znělo to jako aprílový fór. Akorát že nebyl.

Na Ursulu von der Leynovou se opravdu vede soudní stíhání za možné spáchání trestného činu, či trestných činů. Jejich přesné definice a podrobnosti přenechejme právníkům a vychutnávejme si jejich kvality dramatické, s prvky komediálními, v kontextu už dříve odhalených trestných činů různých činitelů EU a téměř čtvrtiny europoslanců, ať už stíhaných, nebo (většinou) nestíhaných.

Začneme tím činem prokazatelnějším, jehož žalobcem je list New York Times, a jenž by zněl něco jako odmítnutí poskytnout ke zveřejnění svou korespondenci s šéfem farmaceutické firmy Pfizer, jež vedla k objednavce téměř dvou miliard covidových vakcín (čtyřnásobek populace EU), z nichž mnohé nakonec zůstaly nepoužité, s miliardami eur promrhanými do kasičky Pfizeru.

Žaloba na EK

New York Times o tu korespondenci Evropskou komisi víc, než rok marně žádal a žalobu na Evropskou komisi podal v lednu 2023 u evropského nejvyššího soudu. Odvolával se na zákon o porušení povinnosti veřejné instituce poskytovat informace veřejným médiím. Chtěl jimi jen podložit předtím zveřejněné rozhovory s oběma korespondujícími chválicími se za záchranu životů Evropanů a zřízení výroby Pfizerových vakcín v EU. A pochvalujícími si „vzájemnou hlubokou důvěru“, kterou spolu prožívali. Paní Ursula přitom nějak zapoměla se radit s členskými státy, zda a kolik objednávat.

Nás jako hrdé české vlastence potěší, že v tomto dramatu sehrála malou a zcela beztrestnou vedlejší roli i naše sličná rtyšpulivá komisařka pro hodnoty a transparentnost vysvětlením, že „tyto textové komunikace byly možná vymazány vzhledem k jejich krátkodobému efemérnímu charakteru“.

Důvěrnosti s Pfizerem

Nad její odpovědí se podivila i ombudsmanka EU paní O'Reilleyová a shledala Komisi „neplněním přiměřené požadavky transparence a administrativních standardů“ tím, že se ani nepokusila zjistit, zda taková korespondence existovala. Jenže i to bylo házení hrášku na zeď. O čem všem si Ursula s šéfem Pfizeru intimně a hluboce důvěřivě povídali, se už nikdy nedovíme.

V eurokuloárech se toto vše samozřejmě už před volbami muselo vědět. Pár poslanců se dožadovalo podrobných informací (marně). Z vlád to vadilo jen Maďarům a Polákům, a to Polákům ještě jen do nástupu Tuskovy eurovstřícné vlády, která to vadění zastavila. A jako by to samo o sobě nebylo dost komplikované, Maďaři tomu už předtím dodali ještě vedlejší zápletku tím, že od Pfizeru odmítli přijmout nadměrný počet vakcín, který nepotřebovali, ale který pro ně paní Ursula objednala. Humorným aspektem té objednávky totiž bylo, že ač vakcíny od Pfizeru objednávala Evropská komise, platit ji měly jednotlivé státy samy. Pfizer podal na Maďary žalobu za porušení smlouvy a Maďaři se hájí tím, že neobjednávali

oni, ale Evropská komise, ať si to Pfizer vyřídí s ní. Jde ostatně o prkotinu 56 milionů eur.

A pak to taky nakrsko jistého pana Baldana z Bruselu, který se cítil osobně „poškozen korupcí, zneužíváním veřejných funkcí, konfliktem soukromých a veřejných zájmů a zničením veřejných dokumentů“. A podal na ni a šéfa Pfizeru loni v dubnu u belgického soudu trestní žalobu, k níž se pak přidalo několik dalších, včetně maďarské vlády.

EPPO

Odtamtud ji k dalšímu šetření přebíral úřad evropského veřejného prokurátora EPPO, kde se to zadrželo s vysvětlením, že bude lepší to nechat až po eurovolbách. Po těch teď následuje handrkování, zda žaloba patří pod EPPO nebo pod belgický soud. EPPO se snaží případ belgickému soudu odebrat, neboť „se týká finančních zájmů EU“. Žalobci kontrují, že vakcíny naopak byly placeny z peněz členských států a žaloba tedy nepatří do jurisdikce EPPO. To zase namítá, že žaloby jsou tak jako tak neplatné, neboť „žalobci neutrpěli přímo následky údajného trestného činu“ a že tudíž nemají právo žalovat. A že ztráta důvěry v instituce EU, kterou tvrdí, že utrpěli, „nemůže představovat nenapravitelnou morální škodu“.

Tak jestli jste se divili, proč se paní Ursula najednou lísala k populistickým extrémistům jako Meloniová a málem že ne i Orbán, zkuste heslo „právní imunita činitele EU“. Ale co, vždyť šlo jen o vaše peníze. Zas je někde vyděláte a na daních Bruselu rádi předáte.

Poskytl server Denik.to

Komunismus for ever

Tomáš Vodvářka Nevpes 20. července 2024

Zdá se, že společenská radost před 3 lety, kdy ze sněmovny vypadla komunistická strana, byla přinejmenším předčasná. Pohrobci zvedají hlavu. Nezasťírám, že k napsání blogu mne vede občasná četba článků předsedkyně (lépe řečeno generální tajemnice, ať ponecháme jejich specifické ptydepe) Kateřiny Konečné. Pokud by to byly jen ojedinělé výkřiky o děsuplné situaci ve společnosti, které ona ze svého pohodlného křesla, obsypaného královským platem z EU tu a tam vydává, nestálo by to za pozornost.

Její chucpe, s níž poukazuje na současné potíže ve společnosti (které byly, jsou a budou), jsou však s těmi, které byly za dob vlády jedné strany jsou zcela bagatelní, je neuvěřitelné. Dovoluje si zcela bezostyšně popisovat „tragický“ stav společnosti, kritizuje současnou vládu, která se chová směrem k Ukrajině s vysokou dávkou humanity a neváhá fakticky kolaborovat s agresorem. Nikde jsem nepostřehl její odsouzení zřetelného viníka současného stavu na Ukrajině.

Ve sněmovních volbách v roce 2021 dostala KSČM 194.000 hlasů. V posledních volbách dostal její slepenec o 100.000 hlasů více. Opravdu si těchto zhruba 300.000 tisíc voličů myslí, že ideologie komunismu je lepší, než současný systém, který neomezuje volný pohyb osob, odstraní buzeraci na hranicích a umožnil její volné přakračování, ponechal lidem svobodnou vůli co mohou dělat, číst, sledovat i myslet? Je to jen ztráta paměti a jakési zvyknutí si na pohodlný a k člověku vlídný režim, nebo opravdu zaslepenost a touha odevzdat dobrovolně svou svobodu do rukou tyranie?

Dne 17.7.2024 uplynulo 35 let od slavného projevu Milouše Jakeše na Červeném Hrádku. Pamětníci si jistě vzpomenou na řadu výroků tohoto myslitele, jeho mišmaš mezi bojlery a brojlery, na hodnou holku Hanku Zagorovou a Jandy, co berou dva milióny atd. Celý národ měl možnost v přímém přenosu spatřit do naha obnaženou debilitu komunismu v celé jeho kráse. Že by se přitažlivost této šarády opět vracela na pódium?

Nebyl uspořádán „Norimberský proces“. Ten s nacisty v letech 1945-47 jasně pojmenoval zlo. Ustavil osobní odpovědnost jednotlivců za milióny mrtvých, za zločiny proti lidskosti atd. Takže každý, kdo dnes koketuje s nacismem, dostává se ihned do konfrontace s výsledkem procesu.

Komunismus nikdy jako zlo takto odsouzen nebyl. Dodnes jsou někteří, kteří s nostalgií vzpomínají na pivo za 1,70,- Kčs a levné odborářské pobyty na Rujáně. Zapomínají zmínit, že to vše bylo vyměněno za svobodu člověka, kterou dnes považujeme za zcela integrální věc, o které ani nepřemýšlíme. Lidé, kteří za komunismu byli zavražděni, jsou dnes zapomenuti, jejich potomci museli často velmi pracně žádat o jejich rehabilitaci a vrácení ukradených majetků. Exponenti komunismu až na ojedinělé výjimky dožili své hnusné životy v přepychu a dokonale zdravotní péči, kterou za doby své vlády „proletářům“ odpírali.

Nejsme v tom sami. Ve Francii již bohatší lidé přesouvají své majetky mimo zem, protože se bojí veřejně deklarovaného záměru pana Melenchona, že na ně uvalí zvláštní vysokou daň (rozuměj krádež jejich majetku, kterého dosáhli svou prací a umem). V tomto boji má pan Melenchon mocnou zbraň a tou je závist těch méně schopných.

Zdá se, že ono „kouzlo“ komunismu nevyzímelo. Je trvale uhnížděno v duších těch, kteří místo braní si příkladu z možností svého rozvoje (který byl za dob komunismu tvrdě potlačován), závistivě pokukují po těch, co tuto možnost využili. Co víc, chtějí si z jejich majetku cosi urvat pro sebe, nezaslouženě. To, že jim to nepomůže, sociologové dokládají více než věrohodně.

Ale Kateřina Konečná a další jí podobní jim to budou vždy a opakovaně slibovat. Ráj na zemi, který se vždy zvrtné v peklo.

Opravdu zase potřebujeme jako národ nafackovat?

Je to zlé, kriminalita cizinců roste. Okamura vytáhl čísla

28.07.2024 Jakub Vosáhlo.

Jeden z nejviditelnějších problémů je kriminalita. Kriminalita cizinců v ČR totiž rekordně narůstá a můžou za to hlavně Ukrajinci, jejichž kriminalita podle Zprávy o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2023 narostla o 45 procent! Ukrajinci tvořili největší skupinu pachatelů ze všech cizinců. Podle hnutí SPD přišel čas, aby se začali ukrajinští „uprchlíci“ vracet domů.

Ve srovnání s rokem 2022 bylo v roce 2023 stíháno o 1 448 cizích státních příslušníků více, což představuje nárůst o 18,3 %! Cizinci tvořili podíl ve výši 11,7 % na celkovém počtu stíhaných fyzických osob, přičemž se tento podíl v roce 2023 meziročně zvýšil o 1,3 %. Jedná se tak o nejvyšší zaznamenaný podíl trestně stíhaných cizinců na počtu všech stíhaných fyzických osob od roku 2011. Z pohledu státních příslušností tvořili v roce 2023 nejpočetnější skupiny trestně stíhaných cizinců státní příslušníci Ukrajiny 3 477 osob (+1 088, tj. +45,5 %), ti se v roce 2023 tedy dostali na první místo.

Dokončení z první strany

Není proto divu, že u nás v Americe stále víc mladých mužů spíš než na rande chodí na pivo a že neobyčejně rozkvétá z klasické americké literatury známé male bonding (asi „mužské svazky“ : Pym a Dirk Peters u Poea, Ishmael a Queequeg u Melvilla, Huck a Negr Jim u Twaina atd.). Není divu, že mezi námi děvčaty je čím dál častěji slyšet povzdechnutí: „Čím to, že všichni muži, s nimiž přijdu do styku, jsou buď nemrcouchové (wimps) nebo ženáci nebo hošani?“

Je možné mluvit se ženou bez pohlavního obtěžování?

Dobrodružství amerického feminismu (II)

Sexual Harassment Officer, česky úřednice pro otázky **pohlavního obtěžování**, neměla na naší Torontské univerzitě až dosud příliš mnoho práce, ale jestli **je** to tím, že profesori jsou u nás mravní, anebo studentky nemravné, **je** problém, jímž **se** zatím žádný výzkum veřejného mínění nezabýval. Důvodem může být i to, že pedagogové **se** naučili opatrnosti, a kdykoli mají v kanceláři studenta ženského pohlaví (female student - ale můj překlad **je** patrně anglicismus), nechají dveře na chodbu otevřené. Tím dají šanci svědkům, doufajíce, že dovnitř nahlédne buď student mužského pohlaví, nebo studentka, která má vztek profesorovi kolegyni dosvědčit bezúhonné chování.

Ogling čili okukování

Sem tam **se** ovšem něco přihodí a jeden případ vybočil dokonce z kampusové zásady, že co **se** doma uvaří, to **se** doma sní, a dostal **se** na veřejnost, kde **se** jej zmocnila televize. Na univerzitě máme krásný krytý plavecký bazén, kam i já chodívám, ale vědom si nebezpečí, dívám **se** ve vodě vždycky rovnou před sebe a ještě raději pod sebe. Kolega z katedry chemie tak opatrný nebyl a dopustil **se** přestupku zvaného ogling, neboli česky „okukování“. Věc by v bazénu plném ženských i mužských, z nichž mnozí patří k třetímu pohlaví, byla asi těžce dokazatelná, nebýt zvláštní okukovací techniky, již **se** kolega vybavil. Huknut, jak zde říkají našinci (od to hook, zalasovat, být zalasován), neboli zakoukaný do jedné velmi vodomilné štíhlé posluchačky náboženské vědy, vyzbrojil **se** potápěčskými brýlemi (goggles), a vždycky když dívka skočila po hlavě do bazénu, následoval ji stejným způsobem. Potom, podobně zamilovanému delfinu, počal ji sem tam zprava i zleva podplouvat a zespoda ji skrze goggly (říkají krajánci) oglovat. Diskutovali jsme o tom v hodině americké literatury devatenáctého století, protože večer před tím vysílala městská televize rozhovor s postiženou, a moje oblíbená posluchačka Wendy (když **je** u mě v kanceláři, neotevírám dveře) mínila, že kolegyně měla pana profesora plácnout do obličeje (slap his face). Jenže Wendy není feministka, **je** Irka a bigotní katolička (proto nemusím otevírat dveře). Studentka náboženské vědy **se** zachovala ideologicky správně a místo facky kolegu práskla u úřednice pro otázky **pohlavního obtěžování**. Dostal z bazénu na dva roky dištanc.

Poklona, nebo obtěžování

Jiného pána, jenž jedné berní úřednici k daňovému priznání přiložil psaníčko: „Velice bych stál o seznámení, ať už platonické nebo bližší, ale pokud si to nepřejete, nebudu Vás už obtěžovat“, tato „k smrti vyděšená“ **žena** pohnala až k federálnímu odvolacímu soudu. Tam usoudili, že obdivovatel oběti **obtěžování se** sice

o námluvy jenom pokoušel, ale přesto mu to spočítali; na základě jaké úvahy, o tom později. Asi nejpěknější případ uvádí Naomi Munsonová, dopisovatelka listu Wall Street Journal. Koncem sedmdesátých let pracovala jako vedoucí oddělení známého týdeníku. Jednoho dne do její kanceláře vpadla mladá kolegyně, oči navrch hlavy a rozhořčená na nejvyšší míru. Stala **se** prý právě obětí **pohlavního obtěžování**. Když z ní šéfka vypáčila, který zloduch jí to udělal, velice jí to překvapilo; byl to „sexuálně jeden z nejnepodnikavějších mužů v redakci“. A jak že dívku **pohlavně** obtěžoval? „Řekl mi,“ pravila redaktorka, „že **se** mu stýská po starých zlatých časech, kdy byly v módě minisukně, takže člověk měl možnost vidět krásné nohy, jako mám já.“ „To přece není **pohlavní obtěžování**,“ chlácholila zneuctěnou šéfka, „chtěl ti jenom vyseknout poklonu.“ Když uchlácholená odešla do své kanceláře, šéfka si v duchu řekla. „Ta holka **je** pitomější, než jsem si myslela. Ona **se** vážně domnívá, že tohle **je** **pohlavní obtěžování**!“ **Nějakých** patnáct let nato, poté co Anita Hillová málem připravila o místo Clarence Thomase, protože ji před dávným časem požádal o rande, slečna Munsonová však názor na inteligenci své někdejší podřízené změnila. „Výbuch rozhořčení nad Thomasovou drzostí mi otevřel oči,“ píše. „Pitomá jsem tentokrát byl já. Moje kolegyně jenom předběhla dobu.“

Úmysl se nepočítá

Zakopaný pes **pohlavního obtěžování je** v tom, že zločin **je** definován ještě vágněji než „znásilnění na dostaveníčku“, o němž jsem tu psal nedávno. Komise pro stejnou příležitost v zaměstnání (Equal Employment Opportunity) o něm pojednává v Osmé kapitole Zákona o občanských právech (Civil Rights Act) z roku 1964. Tam rozeznává dvě kategorie: „**obtěžování** quid pro quo“, při němž provinilec slibuje zaměstnání nebo povýšení výměnou za **pohlavní** styk; a **obtěžování** prostředím“ (environmental harassment), kde nevídané sexuální chování „nerozumně narušuje“ pracovní prostředí, anebo vytváří „zstrašující, nepřátelské nebo urážlivé“ podmínky v práci. Pán chválicí krásné nohy kolegyně **se** jasně nedopustil **obtěžování** quid pro quo, ale buď „nerozumně narušil“ prostředí redakce (dívka v rozčilení opustila vlastní psací stůl), anebo **se** lichometnou zmínkou o nohách dopustil „urážky“. Podle profesorky MacKinnonové, již **se** připisuje autorství právního pojmu „**pohlavní obtěžování**“, **je** u tohoto zločinu před soudem přípustné „toliko hledisko oběti; úmysl, s nímž **se** pachatel činu dopustil, **je** irrelevantní a nesmí **se** brát v úvahu při rozhodování, zda došlo, nebo nedošlo k nerozumnému narušení pracovního prostředí“. „Sexuálně nejnepodnikavější muž“ z redakce slečny Munsonové to myslel dobře, ale podobně jako v případě poplatníka zamilovaného do berní úřednice, bylo mu to houby platné, neboť dívka pochvalu svých nohou vzala jako urážku.

Škodlivý standard krásy a elegance

Ale proč urážku? Tady **je** nutno proniknout do složitostí neofeministického světového názoru. Dle této kategorie laudator noh dívku vlastně obvinil z lookismu, což by **se** snad dalo přeložit jako „vypadání“, a tím **se** dopustil urážky, protože lookismus **je** politicky nesprávná úchylnka popsána v oficiálním manuálu Smith College, jedné z nejstarších dívčích kolejí ve Spojených státech. Přechin „vypadání“ definuje příručka jako „názor, že cenu člověka naznačuje to, jak vypadá; vytváření standardu krásy a elegance; útlak stereotypizováním a generalizací jak těch, kdo tomu standardu vyhovují, tak těch, kdo mu nevyhovují“. Přeloženo do hovorového jazyka to asi znamená, že dívky nemají moc pečovat o to, aby vypadaly k světu,

protože tím vytvářejí měřítko, jež komplikují život jak luketám (od to look - vypadat), jež musejí přilížit mnoho času a peněz věnovat tomu, aby si standard udržely, tak neluketám, které jej nedosáhnou, byť **se** rozkrájely. Pokud mohu soudit z vlastní zkušenosti, ustanovení manuálu **se** na Smith College moc neujala. Učil jsem ve školním roce 1984–85 na vedlejší Amherst College a často jsem na Smith College z pedagogických důvodů docházel. Studentky k světu vypadaly: všechny byly buď krásné, nebo aspoň elegantní.

Otěhotněly jen vojínky

Z uvedených příkladů by **se** mohlo zdát, že ideoložky amerického feminismu prezentují ženské značně viktoriánsky. Za časů té mravné (a dost alkoholické) britské královny skutečně patřilo k dobrému tónu **se** rdít, případně i omdlívat, zmínil-li **se** pán o dámině kotníčku. Jenže tytéž filozofky **se** současně domáhají například toho, aby v armádě, kde ženské tradičně působily v týlových službách, nikoli u zbraní na frontě, byly k těmto zbraním a do předních linií připuštěny. Jinak prý jde o jasnou „diskriminaci v zaměstnání“. Aby po ničem takovém nebylo ani vidu, ani slechu, dožadovaly **se** - a nedávno dosáhly - ideoložky toho, že v poli budou spát vojínky s vojínky ve společných stanech, a ani latríny a umývárny nebudou **ženy** nikterak diskriminovat. Prakticky **se** to poprvé provedlo v nedávné válce v Perském zálivu, kde vojínky s vojínky tak skutečně spaly; otěhotněly však neočekávaně pouze vojínky, a to v počtu procentuálně mnohem vyšším, než to v americké armádě bylo obvyklé před zavedením bitevního unisexu.

Válka není olympiáda

Ideologicky správný **je** dnes v americkém feminismu názor, že mezi pohlavími není žádný rozdíl, že fakt mužské společenské dominance vznikl historicky a není dán fyziologií a psychologií. Dokazuje **se** to na jediném, navíc dávno vyvráceném příkladu kmene lovců lebek Čambuli, kde prý **se** tradiční mužské vlastnosti, například rvavost, pokládaly za vlastnosti typicky ženské, a naopak třeba něha za vlastnost převážně mužskou - což, když tak o tom přemyslím, **je** třeba i pravda. V armádě musely však filozofky feminismu vyřešit situaci vzniklou, když **se** k nediskriminovanému pýchotnímu výcviku hlásily první uchazečky. Ukázalo **se**, že na překážkové dráze **se** nejlepší výkony vojínek rovnaly výkonům vojínů klasifikovaným nizoučkou známkou „C“, tedy naší trojkou. Poradní obranná komise pro **ženy** ve vojenské službě (Defense Advisory Committee on Women in the Services) objevila, že **pohlavně** neutrální výkonnostní normy diskriminují vojínky, a ty u zkoušek z fyzické zdatnosti proto propadají. Na nátlak komise Pentagon zavedl „**pohlavní** normování“ (gender norming) a požadované výkony přizpůsobil ženským možnostem. Tím vyjádřil ideologicky nesprávný, nicméně empirický poznatek, že v průměru jsou ženské fyzicky slabší než muži, ale v tomhle případě šla ideologie stranou. „**Pohlavní** normování“ **je** tedy něco jako ženské a mužské disciplíny na olympiádě, kde atletky například vrhají lehčí koule než atleti, a ženské vzpěračství tam zatím ani nezavedli. Jenomže v Perském zálivu **se** ukázalo, že válka není olympiáda. „V boji jsou vojáci plně závislí jeden na druhém; jejich životy závisí na síle, výdrž (stamina) a rychlosti všech příslušníků jednotky,“ říká Elaine Donnellyová, výkonná ředitelka „Sdružení pro vojenskou připravenost“ (Coalition for Military Readiness). „V brutálním prostředí bitvy **ženy** nemají stejnou vyhlídku na přežití, ani na to, že pomohou přežít svým druhům ve zbraní.“ Ideologicky **je** to patrně nesprávný závěr neosvícené **ženy**.

Nebožtík pan prezident Novotný by jí asi řekl, že nemá poklonkovat před fakty. Jak na to reagoval mluvčí hnutí, nevím.

Autor: Josef Škvorecký

Je možné mluvit a psát správně bez diskriminace?

Dobrodružství amerického feminizmu (III)

Před několika lety šokovala slavná kanadská spisovatelka Margaret Atwoodová posluchače na konferenci PEN klubu v Montrealu projevem, který tam pronesla anglicky. Snad **je** spíš na místě jenom říct, že „způsobila oživení v sále“ - tu frázi miluju, protože nepřímou říká, že projevy jsou většinou umrtvující otrava. Řeč paní Atwoodové, hned na začátku, otrava nebyla. Spustila asi takhle: The writer is about to start work on **a** new novel. She has to decide... Jazyky jsou velice různé, **a** nejde všechno přeložit tak, aby čtenář rázem pochopil, proč projev mazané Atwoodové způsobil „oživení v sále“. Přesto se pokusme: „Spisovatel se chystá **psát** nový román. Musí se rozhodnout...“ Nic moc oživujícího, ale to proto, že čeština může podmět zamlčet, kdežto angličtina nikoliv: druhá věta autorčina projevu nemusí proto v českém překladu začínat: „On se musí rozhodnout...“ Kdyby řekněme Lenka Procházková chtěla podobně namíchnout shromáždění spisovatelů v Praze, začala by „spisovatel se chystá napsat nový román“ **a** potom by pokračovala, „aby se jí kniha povedla...“, pomysleli by si přítomní, že se v prvním slově projevu přerekla **a** že mluví pouze o spisovatelkách. Kdyby z tribuny zahřimal Vaculík „spisovatel má právo...“, bralo by se to, že hájí zájmy spisovatelů **bez** rozdílu pohlaví. Angličtina totiž od slova writer nemá ženský tvar; **je** to výraz generický, zahrnující obě pohlaví. Jenže v ní zároveň panuje úzus, že zájmeno nahrazující v další promluvě substantivum writer **je** vždycky he, tedy „on“, **a** nikdy she, čili „ona“. Zvyklost jasně lingvisticky nadřazuje muže nad ženy **a** byla trnem v oku feministkám už od šedesátých let, kdy se v Americe začaly hlásit o slovo.

Zájmeno she, které proti všem pravidlům použila Atwoodová, zafungovalo tedy jako epatez l'homme: protest proti upozadování ženy jazykem.

Člověk, nebo muž, stále on

Na samém počátku Spojených států stojí jazykový malér: We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal... Samozřejmě, substantivum men **je** zde míněno genericky, tedy „Všichni lidé - nikoliv všichni muži - jsou stvořeni sobě rovni.“ Jenomže generické konotace slova man se z moderní angličtiny, zdá se feministkám, dosti vytratily. Nebylo tomu tak vždycky. Okolo roku 1000 po Kristu píše třeba anglosaský učenec Aelfric: His mother was **a** Christian named Elen, **a** very full-of-faith man, and extremely pious. Přeloženo do češtiny, zní to krotce: „Jeho matka byla křesťanka jménem Elen, člověk velice plný víry **a** nesmírně zbožná.“ Uchu moderního uživatele angličtiny jako rodného jazyka zní však věta His mother was... **a** very full-of-faith man kuriózně, skoro s názvukem nějaké anomálie (Byla ta dáma snad hermafrodit? Transvestita?), **a** pokud není historicky vzdělán, patrně ho zmate. (Vidíte? HO zmate. Čtenářky snad nezmate?) Ještě v roce 1325 se jedna kniha zmiňuje o manželském páru jako o right rich men, česky opět krotce „o bohatých lidech“, **a** dokonce v kázání z roku 1657 se sděluje: The Lord had but on pair of men in Paradise. Nemyslí se tím, že v Ráji byli dva

hošani. Jak pocíťovali slovo man autoři Prohlášení nezávislosti, neodvažuju se odhadnout; natolik nejsem lingvisticky cvičen. Současné feministky **je** však pocíťují jako slovo de facto vylučující z rovnosti všech lidí ženy. **A** snášejí pro to, **a** vůbec pro mužsky dominantní charakter angličtiny, spousty důkazů, z nichž mnohé platí úplně stejně pro naši mateřštinu **a** pro naši společnost. Vezměme si třeba tradici, která už člověku ani nepřijde (anebo donedávna nepřišla) jako něco divného: když se dívka vdá, přijme mužovo příjmení. U nás to sice už není povinné, ani ve Spojených státech (kromě Havaje), ale většinou se to dělá. **A** feministky dovozují, že rodinné jméno dává tím muži jistou „nesmrtelnost“, neboť se dědí z otce na syna, kdežto ztráta dívčího jména při vdavkách signalizuje ženinu „smrtelnost“. Naznačuje taky, byť se to obvykle neříká nahlas, že žena jako by muži patřila, byla tak trochu jeho majetkem. Česká ženská příjmení, dráždivě sexualizovaná koncovkou „-ová“, již Američanky postrádají, nejsou ovšem z hlediska feministické lingvistiky rovněž nic pěkného. Nováková prostě „patří“ Novákovi, což si uvědomil už Jan Neruda **a** na základě toho napsal fejeton o utopistickém snu. V něm se mu Praha zjevila jako město záhadně poruštěné: vývěsní štíty obchodů ohlašovaly majitele jako: Josef Nováčin, Petr Sedláčín apod. V budoucnosti snu došlo totiž v Čechách k nové Dívčí válce, jenže tentokrát ženské vyhrály.

Evelyn versus Evelyn

Vrchol ženského jmenného područí, dnes už sice opuštěný, nicméně pořád existující, **je** úzus, že vdaná žena nejenže ztratí své původní příjmení při svatbě, ale na pozvánkách na svatbu své dcery **a** na podobných dokumentech ztrácí i jméno křestní. **A** tak čteme: Mrs. William Brown requests the pleasure of your company..., což v českém překladu opět zbezzubí: „Paní William Brownová se těší na vaši společnost...“ Ono to vlastně česky ani nejde tak říct. Snad: „Paní pana Williama Browna...“? Angličtina **je** vůbec plná předsudků proti ženským. Kdo třeba dnes ví, že křestní jméno paní velvyslankyně Templové, „Shirley“, se po několik století užívalo jako křestní jméno téměř výhradně pro chlapce, dokud to nepokazila Charlotte Brontevá románem o dívce nazvaným Shirley. Román měl velký úspěch, ale taky divný následek. Původně mužské křestní jméno pro mužské ucho nepřijemně zženštilo, takže od té doby jsou Shirlejký výhradně holčičky. „Jakmile jméno, nebo vůbec jakékoliv slovo, začne asociovat ženskou,“ píše lingvistka Casey Millerová **a** Kate Swiftová, „jenom zřídka se považuje za vhodné pro chlapce.“ V nedávné době se toho odvážili například rodiče spisovatele Evelyny Waugha, který měl později ještě tu smůlu, že se oženil s dívkou jménem Evelyn. Protože angličtina nemá koncovku „-ová“, museli se manželé na dopisy podepisovat She-Evelyn nebo He-Evelyn. Jiným diskriminačním prostředkem anglického (ale i českého) jazyka jsou zdvořilostní označení osob. Muž **je** vždycky Mr. (pan), žena **je** buď Miss (slečna), nebo Mrs. (paní), přičemž Miss, jak s geniální jedovatostí sobě vlastní napsal Ambrose Bierce v Ďábově slovníku (The Devil's Dictionary), **je** „titul, jímž značujeme (brand, sloveso užívané na rančích pro značkování krav) neprovdané ženy, abychom naznačili, že jsou na trhu k mání.“ V tomto ohledu ovšem americké feministky zaznamenaly totální vítězství. Označení Ms. (vyslovované „miz“ na rozdíl od „mis“) se vžilo **a** znamená prostě ženu,

aniž prozrazuje, jaký **je** její status na snubním trhu.

Ani ona, ani on, ale „ko“

Horší **je**, jak to zařídit, aby osobní zájmena, jimiž angličtina tak hýří, nevyjevovala mužskou dominanci. **A** writer is about to start work on **a** novel. HE must decide... Dnes obvyklé řešení: kdykoli zakopnem o zájmeno, namísto mužsky dominantního he, uijeme he or she, nebo při obzvláštní uvědomělosti she or he, anebo konečně he/she, případně she/he: The writer is about to start working on **a** novel. HE/SHE must decide... I feministky uznávají, že **je** to rušivě těžkopádné, zejména v krásné próze nebo v poezii, **a** tak přišly na dvě jiná řešení. První **je** založeno na myšlence nápravy historické křivdy **a** navrhuje, aby se he prostě všude nahradilo she: muži si osobní zájmena už nějakých tisíc let uzurpovali pro sebe; **je** jenom spravedlivé, když nyní totéž udělají ženy. Dnes se ovšem, i v Americe, ví, že nahradit jednu křivdu jinou není zrovna dobré řešení, **a** tak feministky navrhuji zavést nějaký neutrální neologismus, který by obě zájmena nahradil. Mary Orovanová prosazuje slovo co (vyslov „ko“), odvozené prý z indoevropského kořene „ko“, jenž byl předchůdcem jak he, tak she. V její úpravě by tedy věta Margaret Atwoodové zněla: The writer is about to start working on **a** novel. CO must decide... Znepohlnění se prý už ujalo v několika kolektivně žijících komunitách ve Virginii **a** v Missouri, **a** rovněž **je** zavedl časopis Communities, který propaguje utopické kolonie. Neodvažuju se odhadnout, jaké má „ko“ vyhlídky, že nahradí příjemně kočičí she; soudě dle osudů různých umělých jazyků (**a** utopických kolonií: viz Hawthornovu Blithesdaleskou romanci) asi ne moc velké. Problém - i jiné problémy mužské dominance v jazyce - se mi jeví jako v dohledné budoucnosti neřešitelný. Experimentálně něco podobného zkusil časopis Tennesseeeské univerzity Daily Beacon, kde místo he/she zavedli „ter“, ale po třech měsících to vzdali, neboť studentům většinou nedošlo, že to není tisková chyba.

Bůh je černoška

Většina anglických substantiv označujících povolání má dnes pouze mužské tvary **a** tím se značně liší od češtiny. „Lékař, spisovatel, učitel, zámečnick“ mají zcela přirozeně znějící ženské ekvivalenty „lékařka, spisovatelka, učitelka, zámečnice“. Starší angličtina nebyla tak mužsky kožená. Ještě začátkem devatenáctého století, **a** tím spíš ve stoletích předcházejících, se od téměř každého substantiva dal vytvořit ženský tvar koncovkou „-ess“. Tedy šlo **psát** „writress, doctress, teachress“ apod. Většina takových slov se však z jazyka vytratila, zůstala jich jen hrstka waitress (číšnice), actress (herečka). Feministky však stejně proti koncovce „-ess“ protestují. „Smysl slov jako authoress,“ píše Millerová **a** Swiftová, „není v tom, že osobu identifikují jako ženu, ale že naznačují deviaci od vědomě nebo podvědomě přijímaného standardu.“ Tedy koncovka „-ess“ jenom jiným způsobem vyjadřuje, že jde o tvora, jenž **je** pouze odvozeninou muže; o opresivní dědictví, které ženy nesou už od té doby, kdy Adamovi začalo být v ráji smutno, **a** tak mu Pán Bůh z jeho vlastního žebra vyrobil na hraní Evu. O tom **a** o mnohém jiném by šla napsat celá kniha **a** mnoho takových knih už taky napsaly. (Vidíte? Báječná výhoda českého ypsilonu!) Předmětem útoku se stal dokonce i sexismus Bible, kde se mluví o Bohu jako o Otcí, ale Bůh-Matka tam chybí. Černoši zase protestují, že Bůh **je** tradičně zobrazován jako běloch. Spojením obou radikálních proudů z toho vznikla teologická anekdota o člověku, který se vrátí z nebe na zem, **a** když se ho zeptají, jestli viděl Pána Boha **a** jak vypadá, odpoví: „Viděl jsem ji **a** **je** to černoška.“

Autor: Josef Škvorecký, nalezeno na webu

Ještě jedna poznámka k výpadku Windows.

Lukáš Kovanda NeVPes 22. 7. 2024

Škody způsobené největším IT výpadkem v historii se teprve sčítají, některé ještě budou nabíhat. Odhady nejčastěji ukazují na jejich celkovou částku v přepočtu zhruba 600 miliard korun. Celosvětově bylo například zrušeno na 5000 letů.

Jejich klienti a zákazníci se na ně nyní budou obracet s žádostí o finanční kompenzaci. Vítězem celého IT výpadku tak nepochybně budou právníci, advokáti a právní firmy. Globálně lze čekat vlnu žalob a soudních sporů vztažených k IT výpadku, z nichž mnohé se mohou vléci roky.

Jenže například aerolinky mohou nárok klienta, případně jeho cestovní kanceláře smést snadno ze stolu poukazem na to, že IT výpadek je událostí, na niž neměly a nemohly mít vliv. Že je to něco, jako když se let zruší kvůli špatnému počasí nebo bezpečnostní hrozbě. Klient pak bude muset u soudu dokázat, že za výpadek mohou tím, jakého si zvolili dodavatele IT služeb. Což bude tedy především Microsoft. Ale ten se zase odvolá na firmu CrowdStrike, jejíž chybná aktualizace vlastního kyberbezpečnostního softwaru jej dostala do kolize se systémem Microsoftu, která pak – v duchu efektu motýlích křídel a kvůli enormnímu rozšíření produktů Microsoftu – celosvětový výpadek způsobila.

Společnost CrowdStrike je logicky stěžejním viníkem celého výpadku. Ačkoli Microsoft také nemusí mýt fakticky zcela bez viny. Někteří IT experti upozorňují, že měl svůj operační systém lépe koncipovat tak, aby jej jedná chybná aktualizace softwaru třetí strany nemohla takto „rozhodit“. Například operační systémy Applu nebo Linuxu IT výpadek nepostihl. V případě applovských systému se tak stalo proto, že Apple, resp. jeho operační systém si důsledněji „hlídá“, koho do něj ze softwarových dodavatelů a za jakých podmínek vůbec pustí, zatímco systémy Microsoftu jsou v tomto ohledu otevřenější. Tedy, jak se nyní ukazuje, také zranitelnější.

Microsoft ale zase může odkázat na to, že například daná aerolinka, jež jeho služeb využívá, měla také zvýšit svoji odolnost vůči IT výpadku. Například tak, že by měla zrcadlové IT řešení, postavené na úplně jiném dodavateli – třeba právě Applu –, které by fungovalo jako záloha.

Samotná texaská společnost CrowdStrike se navíc ze svých dodavatelských podmínek ze širší odpovědnosti za škody vyvléká. Omezuje ji totiž jen do výše již uhrazených poplatků. Pokud tedy nakonec aerolinka nebo banka či provozovatel rychlého občerstvení zažaluje samotnou CrowdStrike, maximálně z ní může vymoci to, co jí již zaplatil. Takže uživatelé softwaru od CrowdStriku, kteří podepsali (či „odklikli“) standardní podmínky jeho využívání, mají nárok nejvýše na prostou refundaci daných poplatků. Která samozřejmě zdaleka nemusí pokrývat škody, jež výpadek reálně způsobil.

Akcie CrowdStriku se včera sice propadly, ale nakonec jen o přibližně jedenáct procent. Akcie Microsoftu pak ztratily ani ne procento. A například akcie pojišťovny Beazley, která se specializuje na pojišťování kyberbezpečnostních rizik, ztratily včera lehce přes tři procenta. Takovéto relativně slabé poklesy – slabé vzhledem k mimořádnému rozsahu výpadku –

svědčí o tom, že žádný z aktérů tohoto příběhu se pod tíhou kompenzování vzniklých škod hroutit nebude. Pokud by takové hroucení investoři očekávali, musel by být například propad akcií CrowdStriku mnohem dramatičtější. Nyní tyto akcie stojí zhruba 305 dolarů. Podle banky Goldman Sachs mají i navzdory výpadku do roka a do dne stát 400 dolarů za kus – a doporučuje i nyní je svým klientům kupovat.

Jen tedy ty dnešní, resp. včerejší škody a otázka jejich kompenzace podle všeho z nemalé části jaksi „vyšumí“.

Bohumil Modrý

*24. září 1916, Praha †21. červenec 1963, Praha“ Šest desetiletí, a ještě rok jeden uplynul ode dne, kdy zemřel český hokejový brankář a politický vězeň Bóža Modrý, který se stal jako mnozí jeho spoluhráči obětí komunistického režimu.

V březnu 1950 byl spolu s dalšími jedenácti spoluhráči zatčen a v tajném, politicky vykonstruovaném soudním procesu s vyloučením veřejnosti obžalován a odsouzen na 15 let vězení za špionáž a velezradu. Jednalo se o neslavně proslulou „Causu Modrý“, nebo „Případ Modrý.“ Na jaře 1955 byl po krutém věznění v Praze na Pankráci, v Plzni na Borech a při těžbě uranové rudy na dole Barbora v Jáchymově bez ochrany proti radioaktivnímu záření, propuštěn. Na následky věznění poté v roce 1963 předčasně zemřel ve věku 46 let. V roce 1968, pět let po své smrti, byl rehabilitován.

Především peklo uranových dolů na Jáchymovsku znatelně podlomilo gólmanovo zdraví. Těžká fyzická práce, radioaktivní záření, mizerné životní podmínky, zima nebo malý příděl jídla si vyžádaly svou daň: "Jestli jsi opravdu mistr světa, pak musíš být docela velkej sportovec. Jsi vážně mistr světa? To si teď prověříme. Tolik kliků, jak se jmenuješ, tak do toho, dolů na podlahu, a jedna, a dvě, a tři..." popisuje kniha Jáchymov trápení vězňů.

"Copak je, už nemáš sílu nebo co? Leží v koutě a už nemá sílu. To je ale kus hadru... Dál, dál. Přece mi tady neodpadneš. Ty chceš být mistr světa? Leda tak mistr světa v odpadání. Posera. Shnilý žok. Vřed v prdeli. To by se ti tak líbilo, co? Jezdit do ciziny, kapitalistům lézt do zadku, kasírovat peníze a šukat kapitalistický kurvy. S tím je teď konec. Dělej dál dřepy."

Dodnes není plně jasné, o co v jeho kauze šlo. Komunistická vláda se nejspíše obávala možné emigrace hráčů, o které uvažovali již na olympijských hrách ve Švýcarsku. To by byl obrovský morální políček celému systému. Navíc když již předtím emigrovala mistryně světa v krasobruslení Ája Vrzáňová nebo mistr světa v hokeji a později i vítěz tenisového Wimbledonu Jaroslav Drobný...

Vydavatel: Pokud budou u moci soudruzi, soudruzi generálové, rozvědčíci a jim podobní, nikdy se nedovíme, kteří ze soudruhů to všechno vymysleli, zorganizovali, řídili a mučili, i když jsou dávno po smrti.

Mohlo by to prý nejen ublížit jejich potomkům, ale hlavně by se jiní udavači, soudruzi a agenti, mohli začít obávat, že i na ně dojde.

O Bidenovi

Zbyněk Passer:

Odchází hrdina, dí čeští vlezdoprdelkové, jejichž politická ambice vrcholí fotkou z oválné pracovny, kterou staví nad české národní zájmy. Odchází hrdina, který se stal prezidentem tak, že v rozhodující fázi kampaně zalezl s výmluvou na Covid do sklepa a raději nekomunikoval, aby se už tehdy neznemožnil.

Odchází hrdina, jehož překvapivé vítězství ve volbách zobrazil slavný hokejový graf, kdy na poslední chvíli byly dopočteny hlasy z korespondenční volby, která je všechno, jen ne průkazná a transparentní.

Odchází hrdina, o němž - jako o svém viceprezidentovi řekl Barack Obama svým nejbližším: Nikdy nepodceňujte schopnost Joe Bidena všechno zvrzat.

Odchází hrdina, jehož vztah k Ukrajině determinuje notebook jeho syna, lehce vydíratelného nejen zveřejněným obsahem, ale hlavně informacemi ukrajinské kontrarozvědky o tom, jak Joe Biden dokázal skrze působení syna Huntera monetizovat své viceprezidenství v období Baracka Obamy.

Odchází hrdina, který nevěděl, jak se jmenuje jeho viceprezidentka, kde je, kdo je, co má říct a komu.

Odchází hrdina, který si pletl státy, státníky, epochy, místa.

Odchází hrdina, o jehož kognitivní schopnostech lhala drtivá část velkých médií po celou dobu jeho mandátu.

Odchází zmatený stařec, za něhož po celou dobu vládl nikým nevolený deep state, který vždy sní o zcela ovladatelné loutce.

Petr Hampl:

Ze záplavy v zásadě nezajímavých komentářů o tom, že Biden odstoupil z prezidentského závodu (a fakticky rezignoval na roli místo prezidenta) trčí článek Curtise Yarovina. Ten totiž upozornil, že způsob, jakým puč proběhl, je typický pro zkorumpované diktatury v Africe či Latinské Americe a ještě před pár lety by byl kdekoliv na Západě nemyslitelný. Prezident odjede na svou soukromou chatu, a pak se v tisku objeví článek, že rezignoval. Je Biden autorem zveřejněného textu? Téměř jistě ne. Podepsal ho? Nevíme. Pokud ano, rozuměl, co vlastně podepisuje? Možná. Je ještě naživu? Možná ano, ale není to úplně jisté. Je držen v domácím vězení? Nevíme. Zato víme, že rezignovat nechtěl a že na jeho podporu vystupovali někteří guvernéri z jeho politické strany. Fascinující je, že to nikoho neznepokojuje. Nikomu to není divné. Prostě to patří k rysům režimu.

Žena si stěžuje manželovi: "Ten náš Péťa nechce jíst špenát:" - "Máš špatnou metodu, musíš mu dát vybrat." Jde za Péťou: "Tak Petříčku, chceš špenát nebo facku?"

Psychologové potvrzují, že existují lidé, do kterých je možno se na první pohled zamilovat, a lidé, kteří si na první pohled zaslouží jednu přes hubu.

Naskočí policista v Brně na Cejlu do tramvaje č.4 a zaře: „Sledujte ten taxík!“

13 zemí podepsalo dohodu o vyvolání globálního hladomoru zničením zásob potravin

Hunter Fielding 20. června 2024

SVĚT: Spojené státy se připojily k dalším 12 zemím a podepsaly dohodu Světového ekonomického fóra (WEF), jejímž cílem je vyvolat celosvětový hladomor zničením zemědělského průmyslu.

Podle dohody, kterou vypracovaly WEF a Organizace spojených národů (OSN), způsobuje produkce potravin „globální oteplování“ a musí být odstraněna.

Globalisté trvají na tom, že k „záchrance planety“ před „změnou klimatu“ je třeba zavřít zemědělské podniky po celém světě.

Dohoda WEF stanovuje cíle, kolik zemědělské půdy musí jednotlivé země zlikvidovat, aby je splnily.

Pod záminkou snížení „emisí metanu“ podepsalo třináct zemí závazek vyvolat globální hladomor tím, že zlikvidují zemědělskou produkci a zruší farmy.

Těchto třináct zemí, které začátkem tohoto roku oznámilo Globální metanové centrum WEF – spolek krizových inženýrů, kteří využívají paniky veřejnosti ke zničení světových zásob potravin, je:

Argentina	Panama
Austrálie	Ekvádor
Brazílie	Peru
Burkina Faso	Španělsko
Chile	Spojené státy
Česká republika	Uruguay
Německo	

Představte si, že by se v Austrálii, Brazílii a USA nevyrábělo žádné maso.

To je cíl globalistů.

A přiznávají, že je to všechno součástí klimatického podvodu, který byl mimochodem důkladně odhalen jako šarlatánský vědecký podvod.

Jak říká Luis Planas, španělský ministr zemědělství, rybolovu a potravinářství:

„Jsem rád, že vidím společný závazek mezinárodního společenství zmírnit emise metanu ze zemědělství jako prostředek k dosažení cílů, které jsme podepsali v Pařížské dohodě o klimatu.“

„Potravinářské systémy jsou zodpovědné za 60 % emisí metanu,“ upozorňuje Marcelo Mena, generální ředitel Global Methane Hub.

Tvrdí, že zemědělství ničí planetu.

Proto požadují, aby se farmy zavřely.

Bez farem nejsou potraviny.

A bez potravin máte přesně to, po čem Kamala Harrisová o víkendu volala: „Snížení počtu obyvatel“.

Program depopulace už není ani tajemstvím.

Chlubí se jím.

A zde je jejich logika: POTRAVINY = GLOBÁLNÍ OTEPLOVÁNÍ.

Takže útočí na potraviny a zavírají je.

John Kerry to uvedl ve svém prohlášení:

„Zmírnění dopadů metanu je nejrychlejší způsob, jak v krátkodobém horizontu snížit oteplování.

„Potraviny a zemědělství mohou přispět k budoucnosti s nízkým obsahem metanu tím, že zlepší produktivitu a odolnost zemědělců.

„Vítáme, že se ministři zemědělství podílejí na realizaci Globálního metanového závazku.“

Krávy a kuřata nahradí cvrčci a larvy hmyzu Vychutnejte si křupavé placičky z umělého masa a cvrččí McNuggets.

Brzy budete jíst brouky, protože maso bude kvůli vládám, které zavřou farmy a ranče, skoro nedostupné – a dostupné pouze pro bohaté elity.

Jak vysvětluje novinář Leo Hohmann:

„Z těchto slov můžeme usuzovat, že mezi zvažované postupy patří nahrazení velké části stavů hovězího a mléčného dobytka, vepřového a kuřecího masa, na které obyvatelstvo spoléhá, pokud jde o bílkoviny, larvami hmyzu, moučnými červy, cvrčky atd.

„OSN, Světové ekonomické fórum a další nevládní organizace již léta propagují bezmasou stravu a konzumaci hmyzích bílkovin a miliardáři investovali do obrovských továren na hmyz, které se staví ve státě Illinois, v Kanadě a v Nizozemsku, kde se mouční červi, cvrčci a další brouci budou zpracovávat jako přídatné látky, které se budou vkládat do potravin, často bez jasného označení, které by lidi informovalo, co přesně jedí.“

Hohmann se také odvolává na prognózu společnosti Deagel, která předpokládá, že do roku 2025 se počet obyvatel USA sníží téměř o 70 %, a říká: „V USA se bude do roku 2025 konzumovat téměř o 70 % méně potravin:

„Neexistuje účinnější způsob depopulace než válka, hladomor a epidemie.

„Není zajímavé, že všechny tři tyto časem prověřené metody vraždění jsou ve hře právě teď?“

V souvisejícím článku Michael Snyder z blogu The Economic Collapse Blog píše:

„Globální zásoby potravin se stále snižují a celosvětový hlad vzrostl na extrémně alarmující úroveň...“

„Podle OSN nemá v současnosti téměř 30 % světové populace stálý přístup k potravinám a přibližně 900 milionů lidí se potýká s ‘váznou potravinovou nejistotou’...“

SPORT

Olympijská nástupová kolekce:

Spojení absurdního “woke aktivismu” s exaltovaným uctíváním ošklivosti a disharmonie

3.7.2024 Luboš Zálom

Olympijská nástupová kolekce, kterou navrhl člověk jménem Jan Černý, je takřka dokonalá a jejího autora lze právem nazvat mistrem svého oboru. Podařilo se mu totiž vyjádřit všechny podstatné atributy současných kreativních oborů. Zejména spojení absurdního “woke aktivismu” s exaltovaným uctíváním ošklivosti a disharmonie. Kolekce pana Černého má dle jeho slov být bezgenderová, tedy bezpohlavní. A má být odlišná od tradičních kolekcí, v nichž na úvodním ceremonálu defilují sportovci jednotlivých států. A že odlišná skutečně je. Odlišná od hrdosti v

harmonii a slušivosti, která je vlastní normálním nástupovým kolekcím. Negace spojení harmonie a slušivosti má výraz adorace beztvorosti a nihilismu – což je v pravém slova smyslu implicitní odmítnutí sportu jako prostředku a výrazu touhy po výkonu, po dosažení nějakého cíle, kdy tím cílem nejvytvořenějším je pak zlatá olympijská medaile. Adoraci beztvorosti a nihilismu, která vládne současnému umění, tedy Jan Černý vyjádřil dokonale. Problém je, že nejde o parodii – on to samozřejmě myslí zcela vážně.

On samozřejmě musel předem počítat s tím, že velká část veřejnosti jeho výtvar odmítne.

Provokace je v případě lidí typu Jana Černého účelem sama o sobě. Čím je výtvar horší, resp. čím rozhořčeněji je odmítán a hlavně čím větší část veřejnosti je odmítán, tím lepší. A pokud výtvar, a je jedno, zda je o obraz (cákance na plátně), sochu (hromadu hlíny vyklopenou doprostřed výstavní síně) nebo třeba divadelní představení (neartikulované skřeky “herců”), navíc nese i jakési angažované poselství nějakého moderního “progresivního” -ismu, je publicita a sláva jeho tvůrce vlastně zajištěna. Komu se dílo nelíbí, je zpátečník, dezolát, primitiv, nerozumí tomu. Naproti tomu odborníci, ti vědí, co je správné, vkusné a co odpovídá společensko-kulturním potřebám správného člověka dnešní doby: hodnotné je zejména to, co se nikomu nelíbí. Zatímco to, co se líbí, je přece podbíživé, laciné, přízemní, primitivní. Pokud dílo odmítá valná část veřejnosti, dává to vykladačům vkusu možnost moralizovat a školit, mluvit o nedostatečnosti a omezenosti veřejnosti, o jakési její netušené potřebě být vychována a kultivována, třeba prostřednictvím hábitů pana Jana Černého. Ten si ostatně svoji mediální slávu

užívá přesně v tomto duchu:

“Nechci se zavděčit všem.

Primitivní názory budou vždy.”

Mimochodem, dle médií jsou prý sportovci nadšení a už se těší, jak budou modely pana Jana Černého (kterého jsem v tomto článku ani jednou nenazval návrhářem, protože by to bylo urážkou těch, kteří si stále ještě váží harmonie a v tomto duchu dokáží tvořit) nosit i po skončení

olympijských her. Já jsem ale spíše skeptický.

Obávám se, že mnoho sportovců se prostě neodváží vystoupit a říct: “Mne se to nelíbí.”

Dostali by se totiž do množiny zpátečníků, dezolátů a primitivů. Ostatně soudím, že téma nástupové kolekce jim ani nepřipadá důležité – pro ně je alfou a omegou jejich sport.

Osobně pokládám nástupovou kolekci pana Jana Černého za nedůstojné plivnutí do tváře českým sportovcům, a především za plivnutí na jejich budoucí sportovní výkony a medaile, které mnozí z nich snad přivezou domů. Je to vyjádření, že hodnoty nejsou důležité. Lze je totiž zakrýt flekatým hadrem, který spíše než na těla našich sportovců by se daleko lépe hodil jako výbava strašáka do zelí.

Vladimír Pikora: Nemyslím si, že bychom se měli zlobit na chlapce, který namaloval neskutečně nevkusné oblečky pro naše olympioniky. Měli bychom se zlobit na toho, kdo to schválil a proplatil. **Toho bychom měli znát a měl by to proplatit ze svého. Tohle jako daňový poplatník platit nechci.**

Nightmare': Former Spy Reveals 1,200 CCP Spies Embedded in Australia

A former Chinese Communist Party spy has revealed the number of Chinese spies he believes are currently in Australia.

By Crystal-Rose Jones 5/29/2024

A former Chinese Communist Party (CCP) spy, known as "Eric," has told an Australian defence conference that at least 1,200 secret CCP agents are operating within the country.

The startling disclosure was made at the Defending Australia Summit in Canberra, attended by military leaders, including Deputy Prime Minister and Defence Minister Richard Marles.

Speaking with an interpreter, the former spy warned Australia to maintain strong ties with the United States, because the Chinese Communist Party (CCP) perceived Australia as weak.

"So he says that the CCP's attempt to control voices in the Chinese community actually then, in turn, affects voting in those countries and influences politics," Sky News host, turned impromptu translator, Cheng Lei said on behalf of Eric.

"So, that does erode rights in Western countries and should be something that we're all concerned about."

Ms. Lei had stepped in after the arranged interpreter opted out over concerns of repeating what Eric had to say.

Ms. Lei herself was formally a political prisoner of the CCP. She was detained in retaliation for the Morrison government's public push for an inquiry into the origins of COVID-19.

Eric warned Australia against remaining neutral when it came to supporting the United States in the event of a military conflict, warning it would be next.

"He thinks that if Australia stands by and (doesn't) help the U.S., it's going to be the start of Australia's nightmare," Ms. Lei said.

Eric's comments align with those made by former CCP diplomat Chen Yonglin after he defected in 2005.

Mr. Chen famously declared the CCP implanted 1,000 spies throughout Australia with many being casual informants occasionally providing intelligence to Beijing.

"The main mission for CCP spies is to monitor the activities of groups who oppose the CCP, especially pro-democracy activists," he said at the time, noting that the Falun Gong spiritual movement was a major target with over 800 adherent's names on a "blacklist."

The Epoch Times reported earlier this month on Eric, who cautioned that Beijing had agents all over the world to harass dissidents and attempt to get them back to China.

Eric shared screenshots where CCP "handlers" would give him step-by-step instructions before he defected.

He disclosed his situation to Australian authorities last year, later telling the public broadcaster that he was involved in numerous operations for the CCP from 2008 to early 2023.

He said missions were based around surveilling, abducting, and silencing members of the Chinese community around the world.

Eric likened the departments he worked for to the KGB, Stasi, or Gestapo and said he was recruited as a spy after being detained for his involvement in the pro-democracy movement.

It was then he was given the choice between jail and becoming a spy.

"They forced me to work for them ... I didn't have a choice," he said.

Eric's warnings come just weeks after an incident over the Yellow Sea where a Beijing warplane shot flares into the path of an Australian Navy helicopter.

The Australian aircraft was taking part in a U.N. mission to enforce sanctions against North Korea.

Michael Shoebridge, director of defence think tank Strategic Analysis Australia, said this incident was simply the latest of many acts by the Chinese military to deliberately endanger the lives of others.

"It is now a pattern of behaviour that can only be directed by the highest level in Beijing, and that means it is a policy of [CCP leader] Xi Jinping's," he told The Epoch Times.

"Pretending each dangerous act by the Chinese military towards Australia's and other militaries could perhaps be just the individual 'tactical' in the moment decision of a particular Chinese military pilot or naval captain is no longer tenable."

Stand up and be counted, writer Brodsky says

A cancel culture victim comes out of the battle a winner, and in fighting mood
Peter Adler Czech in Canada 14.7.2024

Katherine Brodsky has courage galore. Not only did she stand up to the hysterical cancel culture mob, she also fought back and, so far as she is concerned, her foes had to shut up.

Her sin?

She ran a Facebook group for women seeking jobs within the media industry. It got considerable interest in tens of thousands membership. All was well until Brodsky endorsed a post mentioning a job opening with FOX News. An anathema for the super-duper left-wing crowd.

All hell broke loose, and Brodsky was called all kinds of names, including a neo-Nazi, which, in and of itself, was bitterly ironic. Katherine Brodsky was born in the former Soviet Union, to Jewish parents, and the family defected, in part, to avoid the always-present anti-Semitism in their native Ukraine.

As Katherine Brodsky was growing up, she often would disagree with her parents. They, guided by their education and experience, noticed the strange trend toward authoritarianism and dictatorship through political correctness. Their own daughter had to experience it herself. Right here, in North America. And yes, she got a full blast of it.

That would lead her to sit down and start writing her first ever book: *NO APOLOGIES / How to Find and Free Your Voice in the Age of Outrage / Lessons for the Silenced Majority*.

Pitchstone Publishing of Durham in North Carolina deserve our respect and heartfelt thanks

for going ahead and making sure Katherine Brodsky's book has seen the light of day.

That her book is still available on Amazon, both in the U.S. and in Canada, is a sign that not all hope is lost.

Straight and to the point

Brodsky starts with her own case, her development from shock through fear and anger, all the way to attempting to understand the mob's motivation. She wouldn't find much of the latter other than what drives bullies. That's when she realised that apologising for having her own views and opinions makes the bullies' perception of her views and opinions even more dismissive, and it makes her own person come across as a weakling.

Still, she'd rather live in a world in which polite discourse doesn't necessarily solve all kinds of disagreements but it still doesn't make people of opposing views enemies for life. Basically: we can agree to disagree, we can try to understand where the other side comes from, and we can still sit down together to an agreeable meal.

To make sure we understand that today's polarised world is removed too far from civilised debate, Brodsky presents an overview of cancel culture scandals that have been spreading like a plague all over the world, and in North America especially.

Illustrating her point, Brodsky interviews 15 people who suffered similar fate in the hands of the cancel culture mob. Her selection is rather wide-ranging, eclectic, even.

The interviews share several common denominators.

First, all of the interviewees' sins could be summed as "guilty for asking polite questions."

Secondly, all of them reject labels as foundation for discussion.

Thirdly, all of them agree that they would be willing to sit down with their accusers to debate the issues at hand. Not necessarily to convince them to change their views but to make them understand that others may have different opinions, and it doesn't make them lesser humans. And none of those the dissenters disagree with, in turn, becomes a deplorable person for it.

Fourthly, none of them see any reason whatsoever to apologise to anybody for having opinions and behaving accordingly.

Fifthly, while not apologising for the sake of it, still, we're all entitled to have second thought, coming to the realisation that we could have been wrong, too, eventually.

Convincing

Brodsky has set a pretty tough goal for herself but she also knew where to stop: trying to analyse the reasons for the decline in respect for others. Some, such as Mark R. Levin, blame the worldwide metastasing of Marxism, but even that can't explain a simple question: yes, but how come? Hasn't Marxism come crushing down wherever it used to rule not so long ago? Why don't we remember at all?

Katherine Brodsky's writing is crisp and to the point. It is an inspiring pleasure to read authors who are not afraid to stand up and defend their convictions against the phooey yuck of the mob.